

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 321/76

van de heer Hougardy

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(13 juli 1976)**Betreft:* Uiteenlopende verkoopvoorwaarden voor alcohol

Kan de Commissie mededelen welke verkoopvoorwaarden voor alcohol voor de verschillende landen der Gemeenschap in hotels, café's, restaurants en winkelbedrijven van kracht zijn?

Aanvullend antwoord

(18 april 1976)

In aanvulling op haar antwoord van 30 juli 1976 stelt de Commissie het geachte Parlements lid hierbij in kennis van de resultaten van haar onderzoek.

Deze algemene beginselen worden in Engeland en Wales, Schotland en Noord-Ierland op verschillende wijze toegepast.

VERENIGD KONINKRIJK

Over het algemeen geldt voor de verkoop van alcoholhoudende dranken een vergunningstelsel dat op verschillende wijze wordt toegepast.

De vergunningen lopen uiteen naar gelang de verkoper slechts ter plaatse te gebruiken alcoholhoudende dranken, elders te gebruiken dranken of voor beide gevallen dranken mag verkopen.

In deze vergunningen, waarmede men over het algemeen alle categorieën van alcoholhoudende dranken mag verkopen, kan ook de verkoop van bepaalde dranken worden verboden.

Speciale bepalingen verbieden de verkoop aan personen onder de achttien jaar.

De openings- en sluitingstijden van de tapperijen en slijterijen zijn aan stringente beperkingen onderworpen.

BONDSREPUBLIC DUITSLAND

Voor de verkoop van ter plaatse in restaurants en hotels te gebruiken sterke dranken is een vergunning nodig (die in bepaalde gevallen kan worden geweigerd). Handelaren die sterke dranken verkopen moeten zich bovendien laten inschrijven bij de bevoegde autoriteit (het Ordnungs- of Gewerbeamt).

Voor de verkoop van sterke drank in winkels geldt geen enkel vergunningstelsel; zelfs de voedingsmiddelenwetgeving kent geen enkele beperking ter zake. Alleen de verkoop van sterke drank aan jeugdigen wordt geregeld door de Wet betreffende de bescherming van de jeugd in het openbare leven.

LUXEMBURG

Over het algemeen dienen handelaren in alcoholhoudende dranken over een bedrijfsvergunning te beschikken.

De volgende bijzondere voorschriften hebben betrekking op de verkoop van alcoholhoudende dranken die zijn verkregen door destillatie van gegiste most, dus met uitzondering van bier en wijn.

1. Verkoop in hotels, cafés en restaurants

De exploitatie van inrichtingen voor het gebruik van dranken ter plaatse is afhankelijk gesteld van een speciale vergunning „droit de cabaretage” en de betaling van een belasting. Deze vergunningen zijn onderverdeeld in vier categorieën met verschillende openings- en sluitingstijden.

2. Verkoop in winkels

Hiervoor moet een belasting worden betaald.

3. Gemeenschappelijke bepalingen

Behalve de door het wetboek van koophandel voorgeschreven boekhouding moeten speciale staten van de ingaande en uitgaande gedistilleerde dranken en likeuren worden bijgehouden.

Alleen de destilleerderijen, handelaren en herbergiers mogen meer dan 100 liter alcoholhoudende dranken in voorraad hebben.

DENEMARKEN

Voor de verkoop van alcoholhoudende dranken in hotels, cafés, restaurants en winkels is een vergunning vereist, die automatisch wordt afgegeven wanneer de verkoper aan bepaalde voorwaarden inzake leeftijd en zedelijk gedrag voldoet.

Uitsluitend met het oog op de bescherming van de jeugd werd voorzien in beperkingen van de verkoop van alcoholhoudende dranken.

BELGIË

De verkoop van sterke dranken (dranken met een alcoholgehalte van meer dan 22 % bij een temperatuur van 15 °C) voor gebruik ter plaatse en zelfs het gebruik van gratis aangeboden sterke dranken is verboden op alle voor het publiek toegankelijke plaatsen, met name in cafés, hotels, restaurants, ontspanningslokalen, winkels, warenhuizen, vaartuigen, treinen, trams, stationsgebouwen, werk- of bouwplaatsen, alsmede op de openbare weg (artikel 1 van de wet van 29 augustus 1919).

Handelaren, met uitzondering van de verkopers van ter plaatse te gebruiken dranken, zijn alleen bevoegd sterke drank voor gebruik buiten hun bedrijfsruimte te verkopen of aan te bieden wanneer elke verkoop of levering een hoeveelheid van ten minste twee liter omvat.

Voor dit laatste punt verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 665/75 van de heer Cousté ⁽¹⁾.

FRANKRIJK

De Franse wetgeving deelt de verkoop van alcoholhoudende dranken in drie categorieën in:

- verkooppunten voor consumptie ter plaatse, voor het gebruik bij het nuttigen van een maaltijd of voor gebruik elders worden weer in vier categorieën ingedeeld naar gelang van de omvang van het daarvoor verleende verlof;
- restaurants, die in twee categorieën worden onderverdeeld naargelang zij al dan niet alcoholhoudende dranken andere dan wijn, bier of dranken met een alcoholgehalte van minder dan 3 % mogen verkopen;
- slijterijen waar slechts dranken worden verkocht om elders te gebruiken en die evenals de restaurants in twee categorieën zijn onderverdeeld.

Daarbij komt nog:

- het verbod alcoholhoudende dranken op krediet te verkopen,
- het verbod van verkoop aan in kennelijke staat van dronkenschap verkerende personen,
- het verbod van verkoop van ter plaatse te gebruiken alcoholhoudende dranken aan minderjarigen van 14 jaar en jonger of van elders te gebruiken alcoholhoudende dranken, met uitzondering van wijn en bier, aan minderjarigen van 16 jaar en jonger.

NEDERLAND

De verkoop van alcoholhoudende dranken voor gebruik ter plaatse en de verkoop van alcoholhoudende dranken in slijterijen is slechts geoorloofd met een vergunning van burgemeester en wethouders; deze wordt verleend wanneer:

1. de verkoper ten minste 25 jaar oud is, niet onder curatele staat, voldoet aan bepaalde voorwaarden van zedelijk gedrag, kredietwaardigheid, handelskennis en vakbekwaamheid (hetgeen kennis omtrent de invloed van het alcoholgebruik, alsmede sociale verantwoordelijkheid en beroepsethiek impliceert);
2. de inrichting voldoet aan bepaalde eisen van sociale hygiëne.

Geen vergunning wordt verleend voor de verkoop buiten besloten ruimten. Het is verboden dezelfde bedrijfsruimte te gebruiken voor het gebruik van drank ter plaatse en voor de verkoop van elders te gebruiken dranken.

Tot de voorschriften waaraan de verkoop van alcoholhoudende dranken voor gebruik ter plaatse en de verkoop

⁽¹⁾ PB nr. C 80 van 5. 4. 1976, blz. 28.

van sterke drank zijn onderworpen behoort het verbod van verkoop van alcoholhoudende dranken aan personen beneden de leeftijdsgrens van 16 jaar en van sterke drank aan personen beneden de leeftijdsgrens van 18 jaar of aan personen die in kennelijke staat van dronkenschap verkeren en verder het verbod van verkoop van drank voor gebruik ter plaatse, indien redelijkerwijs moet worden vermoed dat dit tot verstoring van de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid zal leiden.

De alcoholhoudende dranken voor gebruik elders dan ter plaatse moeten worden verkocht in een goed gesloten verpakking met een duidelijke vermelding van het alcoholgehalte.

Bij gemeentelijke verordening kunnen in bepaalde gevallen aanvullende voorwaarden of afwijkende bepalingen worden gesteld.

De verkoop van sterke drank is aan een gemeentelijke belasting onderworpen. Verkoop van sterke alcoholhoudende dranken mag niet plaatsvinden in ruimten waar ook detailhandel in andere den alcoholhoudende dranken wordt uitgeoefend.

ITALIË

De exploitatie van hotels, cafés en restaurants is afhankelijk van het bezit van een vergunning, waarbij onder meer toestemming tot verkoop aan de gebruiker van alcoholhoudende dranken van minder dan 21° wordt verleend; een bijzondere vergunning is vereist voor de verkoop van sterke dranken van 21° of meer.

Voor de afgifte van deze vergunningen dienen de gemeenten een grens te bepalen voor de maximale dichtheid van deze inrichtingen op hun grondgebied, een en ander op basis van een algemeen plan.

Voor de afgifte van een vergunning moet aan bepaalde voorwaarden worden voldaan en moeten bijzondere administratieve procedures worden afgewikkeld.

Hotels, pensions en ontvangstcentra met een toeristisch en sociaal karakter zijn aan dezelfde bepalingen onderworpen maar zij behoeven niet in het gemeentepan te worden betrokken.

IERLAND

Voor de verkoop van alcoholhoudende dranken geldt een op het Britse vergunningstelsel gelijkend systeem. Deze vergunningen worden voor een periode van ten hoogste 1 jaar afgegeven en bepalen, binnen de door de wet aangegeven grenzen, de voorwaarden voor de verkoop van alcoholhoudende dranken en de categorieën van dranken die mogen worden verkocht.

Voorts zijn regelen gesteld ter bescherming van de volksgezondheid en de openbare orde in de tapperijen, met name:

- een verbod tot verkoop aan personen onder de achttien jaar en aan in staat van dronkenschap verkerende personen (slijterijen mogen echter aan personen boven de vijftien jaar sterke drank verkopen in gekurkte en verzegelde flessen met een inhoud van niet minder dan een „reputed pint” (verkocht maar niet gegarandeerd als een hoeveelheid van $\pm 0,568$ l));
- een regeling van de openings- en sluitingsuren en -dagen voor tapperijen; deze verschillen naar gelang van het jaargetijde (zomer-winter) en van de afgegeven vergunning.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 601/76

van de heer Martens

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 november 1976)

Betreft: Misleidende reclame

De reclame voor margarine „als voorbehoedsel tegen hartkwalen” behoort onbetwistbaar tot een der meest doeltreffende. Zij steunt, zo wordt beweerd, op wetenschappelijke onderzoekingen.

Uit het onderstaande moge blijken dat de resultaten van andere wetenschappelijke onderzoekingen die bewering formeel tegenspreken.

In een uitzending van het eerste net van de Duitse televisie op 13 september j.l., die gewijd was aan het thema „De therapie van de hartinfarcten” verklaarde Prof. Dr. Glät-

zel, hoofd van de klinisch-fysiologische afdeling van het befaamde „Max-Planck-Instituut voor voedingsfysiologie”, in antwoord op de vraag of men door dierlijke vetten te weren uit de voeding, ook het risico van hartziekten vermindert, dat de ervaringen en resultaten die tot nu toe bekend zijn niet rechtvaardigen dat wij bij de zieken en gezonden de hoop wekken dat een vet-arme voeding of een voeding rijk aan poly-onverzadigde vetzuren, het risico van een hartziekte kan verminderen.

Ik meen te weten dat de verantwoordelijken voor de volksgezondheid in de Commissie deze mening delen.

Ik heb dit voorbeeld gekozen, maar er zijn er meer, ter verduidelijking van onderstaande vraag betreffende het

gebruik van alleszins omstreden wetenschappelijke bevindingen voor handelsdoeleinden in de reclame.

1. Kan de Commissie mededelen welke wettelijke beschikkingen er in de Lid-Staten van kracht zijn ter reglementering van de reclame voor voedingswaren en dranken, zowel voor gewone waren als voor de zo-

genaamde dieetprodukten, waarvan in de reclame wordt beweerd dat zij geneeskundige of voorbehoudende eigenschappen hebben?

2. Ligt het in de bedoeling van de Commissie binnenkort op dit terrein een gemeenschappelijke reglementering uit te werken ter bescherming van de goedgegelovige verbruikers?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 423/75

van de heer Martens

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 oktober 1975)

Betreft: Betrouwbaarheid van de reclame voor sommige voedingsvetten

In de groots opgezette reclamecampagnes en ook op de verpakking van bepaalde margarines komen slagzinnen voor als: „goed voor het hart en de bloedvaten”; „dieetmargarine een echte steun voor het hart”; „je gezondheid is je eigen werk”; „helpt arteriosclerose van het hart en de hartkransslagaders bestrijden”; enz. Suggestieve tekeningen daarbij geven nog meer reliëf aan de genoemde teksten. Kortom, aan deze vetstoffen worden preventieve zo niet geneeskrachtige eigenschappen toebedacht.

Kan de Commissie mij mededelen of de huidige stand van het wetenschappelijk onderzoek ter zake toelaat te stellen dat bij matig gebruik aan bedoelde margarines in het bijzonder preventieve of geneeskrachtige eigenschappen moeten worden toegeschreven?

Zo neen, heeft de Commissie reeds voorstellen uitgewerkt voor een gemeenschappelijke reglementering van de reclame voor dieetvoedingsmiddelen ter bescherming van de verbruiker tegen onbetrouwbare reclameslagzinnen?

Zijn sommige Lid-Staten ter zake reeds reglementerend opgetreden, eventueel welke en hoe?

Antwoord op schriftelijke vraag nr. 601/76 en aanvullend antwoord op schriftelijke vraag nr. 423/75

(30 april 1977)

1. De Commissie beschikt weliswaar niet over de gegevens van alle Lid-Staten, maar zij kan het geachte Parlementslid wel reeds mededelen dat het in Duitsland, Frankrijk, Italië en tevens in Luxemburg over de gehele lijn van het levensmiddelenaanbod, met inbegrip van de dieetwaren, verboden is om in reclame melding te maken van preventieve of geneeskrachtige eigenschappen i.v.m. menselijke ziekten. In de Bondsrepubliek Duitsland geldt dit verbod slechts voor het courante levensmiddelenpakket, dus niet voor dieetwaren. Wat deze laatste categorie betreft, geldt evenwel een verbod om daaraan eigenschappen toe te schrijven die deze waren niet bezitten of die niet wetenschappelijk zijn aangetoond. In België geldt er een algemeen verbod, in die zin dat er geen reclame mag worden gemaakt waarin aan levensmiddelen preventieve of geneeskrachtige eigenschappen worden toegeschreven die deze in feite niet bezitten. In het Verenigd Koninkrijk wordt geen toelating verstrekt om dergelijke eigenschappen aan te prijzen, indien niet tevens in de reclamemededeling de hoeveelheden aangewende ingrediënten worden genoemd, die de aangeprezen eigenschappen ook inderdaad bezitten. In Nederland ten slotte, is reclame als zodanig niet aan speciaal daarop gerichte wettelijke of be-

stuursrechtelijke voorschriften onderworpen, maar men kan er een vordering instellen die haar grondslag vindt in het Burgerlijk Wetboek.

De Commissie moge het geachte Parlementslid ook verwijzen naar haar antwoord op diens schriftelijke vraag nr. 423/75 ⁽¹⁾.

2. In verband met deze uiteenlopende situaties heeft de Commissie het initiatief genomen maatregelen voor te bereiden die de consument bescherming zullen kunnen bieden. In haar richtlijnvoorstel inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker, alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽²⁾ heeft zij namelijk een verbodsbepaling opgenomen voor reclame waardoor de indruk wordt gewekt dat het levensmiddelenprodukt i.v.m. een ziekte bij de mens preventieve of geneeskrachtige eigenschappen heeft (artikel 2).

⁽¹⁾ PB nr. C 19 van 28. 1. 1976, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 91 van 22. 4. 1976, blz. 3.

Overeenkomstige bepalingen komen voor in artikel 4 van de richtlijn van de Raad van 20 december 1976 betreffende de aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake voedingsmiddelen bestemd voor bijzondere voeding ⁽¹⁾, een richtlijn, die dieetwaren en dergelijke producten omvat. Het Europese Parlement heeft overigens

⁽¹⁾ COM (69) 261 def. van 14. 4. 1969.

in zijn resoluties van 10 oktober 1969 ⁽²⁾ en 9 juli 1976 ⁽³⁾ blijkt gegeven volledig met deze bepalingen te kunnen instemmen.

De besprekingen over het etiketteringsvoorstel vinden bij de Raad nog voortgang.

⁽²⁾ PB nr. C 139 van 28. 10. 1969, blz. 39.

⁽³⁾ PB nr. C 178 van 2. 8. 1976, blz. 52.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 681/76

van de heer Cousté

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(6 december 1976)

Betreft: Wetgevingen betreffende de rechtstreekse algemene verkiezingen van het Europese Parlement

Kan de Raad een overzicht verschaffen van de door de negen Lid-Staten van de Gemeenschap voorbereide, dan wel reeds aangenomen wetgevingen betreffende de algemene en rechtstreekse verkiezingen van het Europese Parlement?

Kan de Raad verder mededelen welke beleidslijnen worden overwogen ten aanzien van het stemrecht van staatsburgers die vreemdelingen zijn in de Lid-Staat waarin zij wonen, maar die door hun nationaliteit staatsburger zijn van één van de Lid-Staten van de Gemeenschap?

Zullen zij in het land waarin zij woonachtig zijn mogen stemmen, of mogen zij stemmen voor de kandidaten van hun land van oorsprong?

Antwoord

(28 april 1977)

Krachtens artikel 7 van de Akte betreffende de verkiezing van de leden van het Europese Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen dienen de Lid-Staten inderdaad de nationale bepalingen voor de verkiezingsprocedure vast te stellen. Alleen de Lid-Staten zijn bevoegd om deze bepalingen op te stellen. Daarom heeft de Raad de Voorzitter van het Europese Parlement laten weten dat de Raad bezwaarlijk kan toezeggen het Europese Parlement daaromtrent informatie te verschaffen, maar dat de Raad, mocht hij toch van een Lid-Staat de beschikking krijgen over zodanige informatie, deze dan stellig ter kennis zal brengen van het Europese Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 776/76

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 januari 1977)

Betreft: Houding van de Food and Drug Administration van de Verenigde Staten ten opzichte van de radiofarmaceutische produkten en kits voor het toedienen van radio-immunologische stoffen van herkomst uit de Gemeenschap

In het „*Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*” nr. C 99 van 3 mei 1976, blz. 32, werd het voorlopig antwoord van de Commissie gepubliceerd op mijn schriftelijke vraag nr. 797/75, betreffende bovenstaand onderwerp.

Ik zou nu gaarne een actueel antwoord ontvangen, waarin rekening is gehouden met sindsdien bekend geworden en opgetreden elementen en met het risico dat het Europese programma van onderzoek en productie inzake deze materie loopt.

Antwoord

(25 april 1977)

Onder verwijzing naar vraag nr. 797/75 van de geachte Afgevaardigde, is de Commissie thans in staat de volgende nadere gegevens te verstrekken.

1 en 3. De Commissie zet in samenwerking met de betrokken Lid-Staten de enquête voort inzake de moeilijkheden waarmede de export van de Gemeenschap naar de Verenigde Staten van radiofarmaceutische produkten en kits voor het toedienen van radio-immunologische stoffen heeft te kampen. Aan de hand van de tot dusverre verzamelde gegevens kan niet worden beweed dat de door de Food and Drug Administration van de Verenigde Staten toegepaste controles een willekeurig of protectionistisch karakter dragen. Klaarblijkelijk gelden voor de Amerikaanse en buitenlandse producenten dezelfde technieken, dezelfde reagentia en dezelfde wijze van rapportage van de resultaten van de proeven.

Overigens herinnert de Commissie de geachte Afgevaardigde eraan dat Franse en Italiaanse exporteurs, na te

hebben voldaan aan de Amerikaanse wettelijke regeling, de vereiste vergunningen hebben verkregen om hun produkten op de markt te brengen.

2. De Commissie is zich bewust van het feit dat dezelfde produkten van Amerikaanse herkomst in de Gemeenschap aan veel minder strenge en strakke normen zijn onderworpen.

4. Het is momenteel aan de Gemeenschap en de Lid-Staat om te beslissen of de geldende bepalingen moeten worden herzien om in het algemeen dezelfde rigoreuze normen vast te stellen als die van de US Food and Drug Administration. Gezien de zwakke ontwikkeling van het handelsverkeer heeft de Commissie op communautair niveau het tot dusverre niet van prioritair belang geacht een actie op dit gebied te ondernemen. In de richtlijnen van de Raad tot harmonisatie van de wettelijke bepalingen betreffende farmaceutische produkten zijn de specialiteiten op basis van radioactieve isotopen uitgesloten vanwege de bijzondere problemen die deze opleveren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 810/76
van de heer Cousté
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 januari 1977)

Betreft: Conserven van kweekchampignons

In haar recente antwoord op de schriftelijke vraag nr. 504/76 ⁽¹⁾ heeft de Commissie verklaard dat de productiebeperkingen voor conserven van kweekchampignons binnen de Gemeenschap, als gevolg van interprofessionele overeenkomsten die door de besluiten van de Franse minister van Landbouw van 11 september 1975 en 12 juli 1976 werden bekrachtigd, niet onverenigbaar zijn met de bepalingen van de Verordeningen (EEG) nr. 1927/75 en (EEG) nr. 1928/75 ⁽²⁾ betreffende de regeling voor het handelsverkeer met derde landen.

Kan de Commissie mededelen of zij evenmin onverenigbaar zijn met artikel 85, lid 1, sub b), en artikel 86, tweede alinea, sub b), van het EEG-Verdrag?

⁽¹⁾ PB nr. C 305 van 27. 12. 1976, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. L 198 van 29. 7. 1975, blz. 7 en 11.

Antwoord

(3 mei 1977)

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 504/76 heeft de Commissie het geachte Parlementslid medegedeeld dat zij de Franse Regering om inlichtingen had verzocht betreffende de inhoud van de door de Franse regeringsinstanties bekrachtigde intersectoriële overeenkomst om de juridische gevolgen van deze bekrachtiging te kunnen beoordelen en na te gaan of deze maatregelen verenigbaar zijn met de bepalingen van het EEG-Verdrag.

Tot op heden heeft de Commissie nog geen antwoord van de Franse Regering ontvangen. Zij kan het geachte Parlementslid derhalve nog steeds geen volledig antwoord geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 900/76
van de heer Fletcher
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 februari 1977)

Betreft: BTW op bepaalde soorten in Italië ingevoerd gedistilleerd

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 557/76 ⁽¹⁾ betreffende de discriminerende heffing van BTW op bepaalde soorten in Italië ingevoerd gedistilleerd, met name Scotch whisky, gin en rum, verklaarde de Commissie dat de Italiaanse Regering haar op 29 september 1976 had medegedeeld dat zij de geïncrimineerde inbreuk zou beëindigen.

Aangezien deze inbreuk nog steeds niet is beëindigd, wordt de Commissie verzocht mee te delen of de zaak inmiddels aan het Hof van Justitie is voorgelegd. Zo neen, waarom is dit nog niet geschied?

⁽¹⁾ PB nr. C 300 van 20. 12. 1976, blz. 39.

Antwoord*(21 april 1977)*

Bij Besluitwet nr. 58 van 4 maart 1977 bracht de Italiaanse Regering wijziging aan in de wettelijke bepalingen inzake BTW op gedistilleerd.

Deze wijziging moet om definitief te worden door het Italiaanse Parlement binnen 2 maanden na de vaststelling ervan in een wet worden omgezet.

De Commissie onderzoekt momenteel de draagwijdte van deze nieuwe regeling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 914/76

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 februari 1977)

Betreft: Compenserende bedragen voor wijn

Bij het zoeken naar oplossingen die steeds meer aan een kwadratuur van de cirkel doen denken heeft de Gemeenschap van veel verbeeldingskracht blijk gegeven bij de invoering van de „compenserende bedragen”, die althans gedeeltelijk de verschillen tussen bepaalde reële prijzen opheffen. Deze bedragen worden met computers berekend; zonder zulke rekenmachines zou „het groene Europa” reeds niet meer kunnen functioneren.

In het geval van wijn moet de importeurs een compenserend bedrag worden uitbetaald tegen overlegging van een douaneverklaring waaruit blijkt dat de wijn voor consumptie bestemd is.

Deze vergoeding schijnt door het Office national interprofessionnel des vins de table (de Franse dienst voor de produktie van en handel in tafelwijnen) niet te worden betaald. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om deze situatie te corrigeren?

Antwoord*(24 maart 1977)*

De Commissie is op de hoogte gebracht van de achterstand in de uitbetaling van de monetaire compenserende bedragen door de Franse autoriteiten. In de Raadsvergadering van de ministers van Landbouw op 14 en 15 februari 1977 heeft de Franse minister van Landbouw verklaard erop te zullen toezien, dat de achterstand in deze uitbetalingen zo spoedig mogelijk wordt ingelopen. De Commissie beschikt over inlichtingen, waardoor zij het geachte Parlementslid kan meedelen dat de door de Franse minister van Landbouw aangekondigde betalingen onderweg zijn.

Mocht echter blijken dat alle betalingen binnenkort niet zijn gedaan, dan zal de Commissie niet aarzelen de in het EEG-Verdrag vastgestelde procedures toe te passen om te waarborgen dat de bepalingen van het communautaire recht door de Lid-Staten worden nageleefd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 923/76

van de heer Dondelinger

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 februari 1977)

Betreft: Het Europese openbare ambt en de pensioenregeling

Het Europese openbare ambt wordt op zijn minst door één paradox gekenmerkt: hoewel het als overheidsdienst eerst kort geleden in het leven is geroepen, is voor het personeel een pensioenregeling ingesteld die een land met een duizendjarige traditie waardig is: enerzijds moet een personeelslid in totaal 37 dienstjaren hebben om een volledig pensioen te ontvangen, anderzijds mag het pensioen zelf de 70 % van het laatstelijk genoten salaris niet overschrijden.

1. Is de Commissie zich bewust van deze paradox en de onaanvaardbare situaties die hierdoor ontstaan?

2. Zo ja, welke maatregelen denkt zij in de zeer nabije toekomst te nemen opdat het Europese openbare ambt een pensioenregeling verkrijgt die er rekening mee houdt dat de Gemeenschap eerst een instelling is van korte datum?

3. Wanneer in het Europese sociale beleid slechts nivelleren naar boven kunnen plaatsvinden, zoals de Commissie niet moe wordt te herhalen, waarom stelt zij voor het Europese openbare ambt dan niet de meest progressieve pensioenregeling van de Gemeenschap in, namelijk die welke geldt voor de Italiaanse ambtenaren?

Antwoord

(25 april 1977)

De Commissie vestigt er de aandacht van het geachte Parlementslid op dat de pensioenregeling voor de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen in haar geheel moet worden beoordeeld; aldus gezien lijkt deze regeling niet onvoordelig.

De Commissie volgt aandachtig de ontwikkeling van de pensioenregelingen in de Lid-Staten ten einde de communautaire pensioenregeling te kunnen aanpassen aan de wijzigingen die zich in die staten zouden voordoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 940/76

van de heer Seefeld

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 februari 1977)

Betreft: Gereduceerde reizigerstarieven voor gezinnen van migrerende werknemers

In de zaak 32/75 – arrest van 30 september 1975 ⁽¹⁾ – heeft het Hof van Justitie de uitspraak gedaan dat overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad ⁽²⁾ de voordelen van een door

een nationale spoorwegmaatschappij aan grote gezinnen verstrekte reductiekaart voor vervoersprijzen eveneens geldt voor gezinnen van migrerende werknemers.

De drie Lid-Staten van de Gemeenschap waarin een dergelijk stelsel bestaat werden gebonden hun stelsel uit te breiden om voor het einde van 1976 de gezinnen van migrerende werknemers hierin op te nemen.

⁽¹⁾ PB nr. C 271 van 27. 11. 1975, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2 en PB nr. L 295 van 7. 12. 1968, blz. 12.

1. Hebben deze drie landen hieraan reeds gevolg gegeven?
2. Is de Commissie van plan voor te stellen dat dergelijke stelsels voor gereduceerde reizigerstarieven worden ingevoerd in de overige Lid-Staten of althans de mogelijkheid hiervoor te doen onderzoeken?
3. Is het de Commissie bekend of andere, soortgelijke stelsels in de Lid-Staten, die de financiële last van reiskosten voor minder draagkrachtigen verlichten van kracht zijn en die met vrucht zouden kunnen worden uitgebreid tot andere categorieën?
4. Zo ja, denkt de Commissie voorstellen in deze zin te doen?

Antwoord

(26 april 1977)

1. Ja.

2, 3 en 4. In de meeste Lid-Staten worden tariefreducties van sociale aard toegekend, welke echter van land tot land verschillen.

Voor het ogenblik beperkt de Commissie zich ertoe de naleving van de niet-discriminatievoorschriften te controleren. Zij wenst geen bijzondere prioriteit te verlenen – gezien in het kader van haar gehele optreden – aan de voorbereiding van voorstellen tot harmonisatie van deze maatregelen of tot invoering daarvan in andere Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 963/76

van de heer Hougardy

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 maart 1977)

Betreft: Handelsbetrekkingen tussen de EEG en de COMECON

De Commissie wordt verzocht:

1. voor elke Lid-Staat nauwkeurig aan te geven hoe zijn handelsbetrekkingen met de COMECON-landen, en in het bijzonder met de USSR, zich in 1976 hebben ontwikkeld;
2. voor elke Lid-Staat een per produkt gespecificeerde opgave te doen van zijn in 1976 met elk der COMECON-landen gevoerde handel;
3. een raming te maken van het aandeel van de uitvoer der Lid-Staten naar de COMECON-landen dat in de laatste vijf jaar door uitvoerkredieten is gefinancierd;
4. mede te delen of de aan de COMECON-landen, en in het bijzonder de USSR, verstrekte kredieten in verhouding staan tot het belang en de ontwikkeling van het handelsverkeer tussen de EEG en die landen, vergeleken b.v. met de kredieten die aan de ontwikkelingslanden en de VS zijn verleend;
5. het Europese Parlement in te lichten over de controlemiddelen die zij voornemens is aan te wenden om toezicht te houden op de toepassing door de respectieve Lid-Staten van de in het vooruitzicht gestelde richtlijnen op het gebied van uitvoerkredieten;
6. na te gaan of het wenselijk is een centraal systeem in te stellen van informatie over de samenstelling en de ontwikkeling van de schuldenlast van de COMECON;
7. opgave te doen van de eventuele repercussies van de massale uitvoer van uitrustings- en technische goederen naar de COMECON op de ontwikkeling van de handelsbetrekkingen tussen de Gemeenschap en de COMECON op lange termijn;
8. mede te delen of zij het niet noodzakelijk acht een communautair handelsbeleid ten aanzien van de COMECON-landen vast te stellen dat er niet alleen rekening mee houdt voor welke van deze landen de door de Gemeenschap uitgevoerde goederen zijn bestemd, maar ook met de eventuele repercussies van de concurrentie van de COMECON op de werkgelegenheid in de Gemeenschap.

Antwoord

(26 april 1977)

1. De geachte Afgevaardigde moge in onderstaande tabel de gegevens aantreffen betreffende het handelsverkeer tussen de Gemeenschap en de landen van Oost-Europa over de eerste tien maanden van 1976, onderverdeeld naar Lid-Staat. Tevens zijn de cijfers over de eerste tien maanden van 1975 bijgevoegd om een vergelijking mogelijk te maken. De cijfers over de laatste twee maanden van 1976 zijn nog niet beschikbaar.

2. De statistieken per produkt voor 1976 zijn nog niet beschikbaar. Voor 1975 is een overzicht per produktenklasse gepubliceerd in het supplement van het Maandbulletin van de buitenlandse handel nr. 5/1976 van het Bu-

reau voor de Statistiek van de Europese Gemeenschappen. Een zelfde overzicht voor het eerste halfjaar 1976 is opgenomen in het supplement van nr. 10/1976 van dit bulletin.

3. Wat de uitvoerkredieten aangaat hebben de statistische gegevens betrekking op de verrichtingen inzake uitvoerkredieten met een looptijd van meer dan vijf jaar die overheidssteun genieten. Om redenen van coördinatie kunnen deze gegevens niet eerder dan voor het jaar 1973 worden verwerkt, verder zijn de gegevens voor 1976 nog niet beschikbaar.

	1973	1974	1975
Uitvoer van de Gemeenschap naar de oostelijke landen (in miljoen US \$) ⁽¹⁾ ⁽²⁾	8 036	11 726	14 519
Verrichtingen inzake uitvoerkredieten van de Gemeenschap ten opzichte van de oostelijke landen (in miljoen US \$) ⁽³⁾	1 059	1 976	2 378
Percentage van de verrichtingen inzake uitvoerkredieten ten opzichte van de totale uitvoer van de Gemeenschap naar de oostelijke landen	13,2	16,8	16,4

⁽¹⁾ Bron: OESO — Statistieken van de buitenlandse handel — Serie A.

⁽²⁾ De betrokken oostelijke landen zijn: USSR, Bulgarije, Tsjechoslowakije, Polen, Roemenië, Hongarije, DDR.

⁽³⁾ Bron: OESO — Comité handelsverkeer — november 1976.

4. De geachte Afgevaardigde moge in de hiernavolgende tabellen aantreffen ⁽¹⁾:

a) de omvang van het handelsverkeer van de oostelijke landen ⁽²⁾ met de landen van de EEG (in miljoen \$);

b) de verdeling naar bestemming van de verrichtingen inzake uitvoerkredieten van de Gemeenschap, met een looptijd van meer dan vijf jaar, die overheidssteun genieten ⁽³⁾.

a) Omvang van het handelsverkeer

	1973	1974	1975
Uitvoer Gemeenschap naar oostelijke landen	8 036	11 726	14 519
— waarvan naar de USSR	2 676	3 994	6 106
Invoer Gemeenschap uit oostelijke landen	7 249	9 539	10 358
— waarvan uit de USSR	2 785	4 209	4 641

⁽¹⁾ De betrokken oostelijke landen zijn: USSR, Bulgarije, Tsjechoslowakije, Polen, Roemenië, Hongarije, DDR.

⁽²⁾ Bron: OESO — Statistieken van de buitenlandse handel — Serie A.

⁽³⁾ Bron: OESO — Comité handelsverkeer — november 1976.

b) Verrichtingen inzake uitvoerkredieten van de Gemeenschap

	1973	1974	1975
Verrichtingen inzake uitvoerkredieten van de Gemeenschap (in miljoen US \$) ten opzichte van:			
a) alle bestemmingen	3 144	5 888	9 000
b) ontwikkelde landen	189	332	1 157
c) ontwikkelingslanden	1 895	3 580	5 465
d) oostelijke landen	1 059	1 976	2 378
e) waarvan de USSR	852	1 169	1 382
Verdeling in percentage van de kredietverrichtingen van de Gemeenschap voor uitvoer:			
— naar ontwikkelde landen alle bestemmingen	6,0	5,6	12,9
— naar ontwikkelingslanden alle bestemmingen	60,3	60,8	60,7
— naar oostelijke landen alle bestemmingen	33,7	33,6	26,4
— naar USSR alle bestemmingen	27,1	19,8	15,4
— naar USSR naar oostelijke landen	80,4	59,2	58,1

5. In het besluit van de Raad van 14 maart 1977 betreffende de toepassing door de Lid-Staten van bepaalde richtlijnen op het gebied van uitvoerkredieten wordt bepaald dat elk voornemen van een Lid-Staat van de Gemeenschap om hiervan af te wijken of van een derde land dat kredieten verstrekt en dezelfde richtlijnen in acht neemt, met name ter kennis van de Commissie moet worden gebracht. Door deze kennisgevingen kan in communautair verband regelmatig en permanent worden nagegaan in hoeverre de richtlijnen door de Lid-Staten en door deze landen worden nagekomen.

6. De Commissie is bereid na te gaan of het wenselijk en mogelijk is een dergelijk centraal systeem van informatie in te stellen.

7. Er dient allereerst op te worden gewezen dat men eigenlijk niet kan spreken van een „massale uitvoer” van

uitrustings- en technische goederen. Een dergelijke uitvoer kan bijdragen tot versterking van de handelsbetrekkingen tussen de Gemeenschap en de landen met staatshandel, aangezien toenemende economische betrekkingen tussen hoog ontwikkelde economieën blijkens de ervaring goed mogelijk zijn. Door het verschil tussen de economische en de sociale stelsels is zulks uiteraard aan beperkingen gebonden. Anderzijds kan een dergelijke uitvoer — zoals alle uitvoer van produktiegoederen — ook nadelige gevolgen hebben, die in dit geval bijzonder reëel kunnen zijn. Aan de vraagstukken die zich in dit verband kunnen voordoen, heeft het Europese Parlement op 8 april 1976 een debat gewijd.

8. De Commissie deelt de mening van de geachte Afgevaardigde in zoverre dat de handelspolitiek van de Gemeenschap ten opzichte van landen van de COMECON voortdurend aan de werkelijke eisen moet worden aangepast.

BIJLAGE

UITVOER VAN DE GEMEENSCHAP VAN NEGEN NAAR DE LANDEN VAN OOST-EUROPA

Periode: januari-oktober 1975 en 1976 (in milj. EUR), met indexcijfers (1975 = 100)

		Gemeen- schap (EUR-9)	BR Duits- land	Frankrijk	Italië	Neder- land	België- Luxem- burg	Verenigd Koninkrijk	Ierland	Dene- marken
USSR	1975	3 795	1 724	708	660	133	227	287	16	39
	1976	3 743	1 719	737	634	113	195	296	2	47
	Indexcijfer	99	100	104	96	85	87	103	12	120
DDR	1975	328	—	89	54	76	47	46	0,4	16
	1976	403	—	141	53	83	49	54	0,5	21
	Indexcijfer	123	—	158	98	109	105	117	140	134
POLEN	1975	1 950	752	362	247	111	138	249	4	88
	1976	2 028	804	485	209	99	138	228	7	57
	Indexcijfer	104	107	134	85	89	100	92	161	65
TSJECHOSLOWAKIJE	1975	761	410	98	71	54	41	69	0,9	17
	1976	841	484	101	65	65	36	72	0,4	19
	Indexcijfer	111	118	103	91	120	88	104	40	109
HONGARIJE	1975	761	372	104	120	55	28	64	0,4	18
	1976	745	386	82	106	62	32	59	0,8	16
	Indexcijfer	98	104	79	89	113	117	91	195	92
ROEMENIË	1975	850	442	130	134	39	39	60	0,1	7
	1976	780	332	165	123	43	52	57	0,0	8
	Indexcijfer	92	75	127	91	110	131	96	68	123
BULGARIJE	1975	484	251	74	76	22	20	35	0,6	6
	1976	415	217	68	62	17	16	27	1	6
	Indexcijfer	86	87	92	82	76	79	79	228	91
ALBANIË	1975	26	9	3	10	3	0,2	1	—	0,5
	1976	18	4	3	7	3	0,6	0,2	—	0,5
	Indexcijfer	70	43	97	77	108	280	17	—	102
OOST-EUROPA	1975	8 956	3 960	1 568	1 371	493	540	811	22	192
	1976	8 974	3 947	1 782	1 259	485	519	794	12	176
	Indexcijfer	100	100	114	92	98	97	98	54	92

Bron: EUROSTAT, Maandelijke Bulletins 1/76 en 1/77 - Buitenlandse Handel.

INVOER VAN DE GEMEENSCHAP VAN NEGEN UIT DE LANDEN VAN OOST-EUROPA

Periode: januari-oktober 1975 en 1976 (in milj. EUR), met indexcijfers (1975 = 100)

		Gemeen- schap (EUR-9)	BR Duits- land	Frankrijk	Italië	Neder- land	België- Luxem- burg	Verenigd Koninkrijk	Ierland	Dene- marken
USSR	1975	2 820	791	459	520	176	191	558	26	99
	1976	4 081	1 136	632	948	254	201	837	25	147
	Indexcijfer	145	144	138	163	144	105	150	98	48
DDR	1975	349	—	100	53	48	49	60	3	36
	1976	414	—	123	58	55	63	76	4	35
	Indexcijfer	118	—	123	109	116	127	125	150	90
POLEN	1975	1 210	356	215	185	89	79	156	19	111
	1976	1 400	461	277	217	83	48	181	18	115
	Indexcijfer	116	129	129	117	93	60	116	97	103
TSJECHOSLOWAKIJE	1975	633	293	65	75	54	31	84	7	24
	1976	708	322	70	95	62	33	87	8	31
	Indexcijfer	112	110	108	126	116	107	104	105	126
HONGARIJE	1975	509	221	58	119	42	17	37	1	15
	1976	594	280	61	134	43	14	37	1	25
	Indexcijfer	117	127	105	112	101	85	100	96	68
ROEMENIË	1975	684	255	113	151	72	18	51	2	22
	1976	802	308	143	156	100	21	64	2	8
	Indexcijfer	117	121	126	103	139	119	124	129	37
BULGARIJE	1975	145	61	20	39	4	7	10	0,2	4
	1976	184	73	32	46	5	9	13	0,4	5,9
	Indexcijfer	127	120	158	119	125	131	127	217	164
ALBANIË	1975	16	2	2	9	3	0,2	0,0	—	0,0
	1976	16	3	1	8	4	0,1	0,0	—	0,0
	Indexcijfer	101	159	80	80	150	79	218	—	31
OOST-EUROPA	1975	6 368	1 979	1 031	1 152	488	312	957	58	311
	1976	8 200	2 583	1 338	1 562	607	390	1 294	59	367
	Indexcijfer	129	131	130	136	124	99	135	102	117

Bron: EUROSTAT, Maandelijke Bulletins 1/76 en 1/77 – Buitenlandse Handel.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 978/76

van de heer Pisoni

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 maart 1977)

Betreft: Nieuwe Franse maatregelen tegen de invoer van Italiaanse wijn

Welke stappen heeft de Commissie genomen of is zij voornemens te nemen om de Franse Regering ertoe te bewegen onmiddellijk over te gaan tot opheffing van de door haar genomen of toegelaten maatregelen tot beperking van de invoer van Italiaanse wijn, zoals bij voorbeeld vertraging of zelfs opschorting van de uitbetaling van de monetaire compenserende bedragen aan de grens, en het sluiten van bepaalde overeenkomsten tussen producenten en handelaren?

Antwoord*(4 april 1977)*

De in de vraag van het geachte Parlementslid bedoelde overeenkomst tussen producenten en handelaren wordt momenteel door de Commissie bestudeerd om de verantwoordelijkheid van de Franse Regering vast te stellen.

Wat de monetaire compenserende bedragen betreft moge de Commissie het geachte Parlementslid verwijzen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 914/76 ⁽¹⁾ van de heer Cousté.

⁽¹⁾ Zie blz. 8 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 986/76

van de heer Laban

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 maart 1977)

Betreft: Produktie van appelen

1. Kan de Commissie mededelen hoeveel, verdeeld over de Lid-Statens, de Europese produktie van appelen heeft bedragen in 1976/1977, hoe groot de Europese voorraad was per 1 januari jl. en hoeveel appelen in het seizoen 1976/1977 in interventie zijn genomen in elk van de Lid-Statens?

2. Hoeveel ton appelen zijn in de periode 1975/1976 uit Australië, Argentinië, Nieuw-Zeeland, Zuid-Afrika en Chili in de Gemeenschap ingevoerd?

3. Komt deze hoeveelheid overeen met de afspraken tussen de Europese Gemeenschappen en die landen met betrekking tot de vrijwillige zelfbeperking en zo neen, welke landen hebben zich om wat voor reden dan ook, niet aan de overeengekomen zelfbeperking gehouden? Acht de Commissie het systeem van controle op deze afspraken voldoende?

4. Kan de Commissie aangeven hoe het gemiddelde prijsniveau voor deze produkten in de Lid-Statens is geweest en wat de invloed daarvan is op de rentabiliteit?

5. Kan de Commissie bevestigen, dat in landen als de Bondsrepubliek Duitsland, het Verenigd Koninkrijk en Nederland, die in het bezit zijn van havens met goede los- en opslaguitrustingen, een groot deel van de import uit landen van het zuidelijk halfrond plaatsvindt en dat ook

een steeds groter deel van de import in die landen op de binnenlandse markt wordt aangeboden? Zo ja, kan de Commissie dan aangeven wat daarvan de nadelige gevolgen zijn voor de produktie van appelen in die landen?

6. Kan de Commissie mededelen of de mogelijkheden die zij ter beschikking heeft om tot een meer verantwoorde produktie van appelen in de Lid-Statens te komen, naar haar mening toereikend zijn en wil zij daarbij met name aandacht geven aan:

- a) de resultaten van de rooiregelingen,
- b) het interventiebeleid,
- c) het referentieprijsstelsel,
- d) vrijwaringsmaatregelen en exportrestituties?

7. Indien de beleidsinstrumenten onvoldoende mochten zijn of in onvoldoende mate zijn of kunnen worden gebruikt, is de Europese Commissie dan bereid de nodige maatregelen te treffen, ten einde de fruitteilers in de Lid-Statens een redelijk inkomen te garanderen en de overschotten aan appelen te elimineren, waarbij te denken valt aan:

- a) beperking van die produktie door het verbeteren van de regeling voor beëindiging van die bedrijven die niet meer rendabel zijn of kunnen worden; verlenging van de rooiregeling;

- b) het vaststellen van zodanige interventieprijzen, dat deze vooral duidelijk lager zijn dan de kostprijs, zodat produktie voor de interventie, zoals in Italië mogelijk is, uitgesloten zal worden;
- c) het beter afstemmen van het importbeleid op de produktie van appels in de Gemeenschap; de vaststelling — voor zolang als dit vereist is — van een effectief importbeperkingsbeleid, dat wil zeggen afgestemd op de gemeenschapsproduktie en de voor-

raden van appels bij het begin van dit jaar, zo nodig gecontroleerd door importvergunningen?

8. Indien het waar is, dat met name Zuid-Afrika en Chili zich niet aan de vrijwillige zelfbeperking bij de export van appels naar de Europese Gemeenschap hebben gehouden, is de Commissie dan bereid een eventueel noodzakelijke verstrakking van het importbeleid in het bijzonder ten laste van deze twee landen te verwezenlijken?

Antwoord

(18 april 1977)

1. Onderstaande tabel vermeldt (in ton) de door het geachte Parlementslid gevraagde cijfers.

	Produktie 1976/1977	Voorraad per 1 januari 1977	Uit de markt ge- nomen hoeveel- heden 1976/1977 ⁽¹⁾
België	219 800	120 000	1 900
Denemarken	75 600	25 000	—
Bondsrepubliek Duitsland	1 486 900	101 400	100
Frankrijk	1 670 000	504 000	—
Ierland	13 500	5 000	—
Italië	2 048 500	980 000	106 000
Luxemburg	7 000	—	—
Nederland	385 000	186 000	6 900
Verenigd Koninkrijk	363 000	106 000	49
Totaal EEG	6 269 300	2 027 400	114 949

⁽¹⁾ Op grond van de per 8 maart 1977 beschikbare gegevens.

2. De invoer uit de landen van het zuidelijk halfrond beliep in de loop van het verkoopseizoen 1975/1976 344 002 ton onderverdeeld als volgt:

Australië:	36 425 ton,
Argentinië:	47 338 ton,
Nieuw-Zeeland:	53 876 ton,
Zuid-Afrika:	157 948 ton,
Chili:	48 415 ton.

3. Zoals de Commissie het geachte Parlementslid in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 262/76 ⁽¹⁾ heeft medegedeeld, heeft zij bereikt dat de voornaamste exporterende landen van het zuidelijk halfrond de spreiding van hun zendingen naar de Gemeenschap zodanig wijzigen dat de hoeveelheden van april tot en met juni worden beperkt, maar zij hun totale uitvoerprogramma niet be-

snoeien. De door deze landen aangegane verbintenissen zijn van dien aard dat door de Commissie slechts a posteriori kan worden nagegaan of eraan is voldaan. Alle landen van het zuidelijk halfrond, met uitzondering van Chili, ten aanzien waarvan de vrijwaringsclausule is toegepast, hebben aan de aangegane verbintenis voldaan.

4. De overeenkomstige Verordening (EEG) nr. 1035/72 ⁽²⁾ berekende invoerprijzen van de uit de landen van het zuidelijk halfrond ingevoerde produkten lagen ruim boven de referentieprijzen.

5. De Commissie denkt niet dat de havenvoorzieningen van sommige landen zoals de Bondsrepubliek Duitsland of Nederland door hun aanwezigheid, aanleiding geven tot een abnormale ontwikkeling van de verkoop van appels uit het zuidelijk halfrond op de Duitse of de Nederlandse verbruikersmarkt.

⁽¹⁾ PB nr. C 244 van 18. 10. 1976, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

De ontwikkeling van de prijzen van de produkten uit de Gemeenschap op deze markten is overigens vrijwel analoog aan die op de andere markten van de Gemeenschap.

6 en 7, sub a) en b) De Commissie meent dat de verschillende maatregelen waarover zij beschikt potentieel beantwoorden aan de doelstellingen van het Verdrag; maar zij blijft de ontwikkeling van de situatie volgen om in de bestaande reglementering de wijzigingen aan te brengen die nodig mochten blijken.

De Commissie meent evenwel de aandacht van het geachte Parlements lid te moeten vestigen op het feit dat de doelmatigheid van bepaalde communautaire voorschriften afhankelijk is van het gebruik dat de betrokken be-

drijfskringen ervan maken. Dit is met name het geval voor de uitvoerrestituties en de rooiingen en eveneens voor de strikte toepassing van de normen, waardoor volgens de Commissie de overschotten kunnen worden beperkt en op de naleving waarvan de Lid-Staten moeten toezien.

7, sub c) en 8. Het geachte Parlements lid is ervan op de hoogte dat de Commissie in 1976 vrijwaringsmaatregelen heeft genomen waarbij het in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengen van andere appelen dan persappelen van oorsprong uit Chili vanaf 9 juni 1976 tot 30 juni 1976 werd geschorst.

De Commissie zal evenals voorheen in overeenstemming met de internationale verbintenissen van de Gemeenschap de maatregelen blijven nemen welke de situatie vereist.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 987/76

van de heer Leonardi

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 maart 1977)

Betreft: Intracommunautair handelsverkeer

Hoe is in de laatste vier jaren de ontwikkeling geweest van het intracommunautair handelsverkeer, aangegeven per land en met speciale aandacht voor de volgende sectoren:

- industriële eindprodukten — consumptiegoederen,
- industriële eindprodukten — kapitaalgoederen,
- landbouwprodukten,
- industriële halffabrikaten?

Hoe is het verloop geweest van de handelsbalansen, in hun totaal en wat de grote, bovengenoemde sectoren betreft?

Hoe hebben — eveneens in bovengenoemde periode — de intracommunautaire „terms of trade” zich gedragen en welke gevolgen heeft dit gehad voor de handelsbalansen van de betrokken landen?

Antwoord

(21 april 1977)

De Commissie beschikt niet over statistieken waaruit de door de geachte Afgevaardigde gevraagde onderverdeling per produkt van het handelsverkeer tussen de Lid-Staten kan worden afgeleid.

Bepaalde aanwijzingen voor een dergelijke onderverdeling kunnen evenwel worden gevonden in de hiernavolgende tabellen waarin de gegevens over de handel tussen de Lid-Staten in de jaren 1972 t/m 1975, opgesteld volgens de Classificatie voor statistiek en tarief van de internationale handel, zijn gegroepeerd in drie hoofdgroepen en enkele ondergroepen, te weten:

- voedingswaren, dranken en tabak,
- grondstoffen en energieprodukten,
- waaronder:
 - energieprodukten,
 - overige industriële produkten,
- waaronder:
 - chemische produkten (voornamelijk halffabrikaten)
 - machines en vervoermaterieel (voornamelijk investeringsgoederen)

De tabellen hebben achtereenvolgens betrekking op de invoer, de uitvoer en de handelsbalans van elke Lid-Staat en van de gehele Gemeenschap (EUR 9).

1972: Handel tussen de Lid-Staten; invoer in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren, dranken en tabak	10 718	3 447	1 217	1 813	978	1 191	1 834	124	114
2+3+4: grondstoffen waarvan	7 056	1 979	1 020	909	611	1 272	888	119	258
3: energieprodukten	3 297	970	525	120	211	646	538	79	207
5+6+7+8+9: industrieproducten waarvan	55 678	14 317	11 354	6 056	8 258	7 505	5 337	1 093	1 758
5: chemische produkten	7 049	1 532	1 449	1 091	918	897	716	180	266
7: machines en vervoermaterieel	22 403	4 658	4 616	2 747	3 000	3 353	2 805	424	800
Totaal CST (0-9)	73 452	19 743	13 591	8 778	9 847	9 968	8 059	1 336	2 130

1973: Handel tussen de Lid-Staten; invoer in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren, dranken en tabak	12 779	3 841	1 458	2 162	1 265	1 506	2 221	152	175
2+3+4: grondstoffen waarvan	9 056	2 956	1 221	1 170	772	1 407	1 020	145	363
3: energieprodukten	4 173	1 674	564	121	267	608	559	88	293
5+6+7+8+9: industrieproducten waarvan	67 070	15 878	13 717	754	9 886	522	6 923	98	2 300
5: chemische produkten	8 870	1 973	1 794	1 373	1 203	1 116	888	204	319
7: machines en vervoermaterieel	25 965	4 903	5 411	3 286	3 476	4 034	3 350	486	1 020
Totaal CST (0-9)	88 905	22 675	16 398	10 877	11 923	12 435	10 164	1 595	2 838

1974: Handel tussen de Lid-Staten; invoer in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren, dranken en tabak	14 405	4 132	1 532	2 468	1 436	1 656	2 757	218	208
2+3+4: grondstoffen waarvan	13 862	4 296	1 856	1 823	1 225	2 240	1 409	296	717
3: energieprodukten	7 242	2 590	943	236	530	1 153	945	219	626
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	82 251	18 298	16 745	9 651	12 594	11 868	8 822	1 568	2 704
5: chemische produkten	13 735	2 995	2 711	1 990	1 863	1 826	1 570	300	479
7: machines en vervoermaterieel	28 313	5 057	5 911	3 721	4 203	4 370	3 504	506	1 039
Totaal CST (0-9)	110 518	26 726	20 133	13 942	15 255	15 764	12 988	2 082	3 629

1975: Handel tussen de Lid-Staten; invoer in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren dranken en tabak	16 214	4 478	2 114	2 794	1 517	1 803	3 084	205	219
2+3+4: grondstoffen waarvan	13 043	4 284	1 868	1 597	1 110	2 042	1 285	259	598
3: energieprodukten	7 676	2 859	1 072	451	503	1 178	892	203	518
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	80 848	19 607	16 000	8 098	12 460	11 710	8 682	1 507	2 784
5: chemische produkten	11 713	2 820	2 340	1 546	1 550	1 572	1 159	280	448
7: machines en vervoermaterieel	31 056	6 220	6 128	3 782	4 567	4 841	3 731	525	1 263
Totaal CST (0-9)	110 105	28 369	19 982	12 489	15 087	15 555	13 051	1 971	3 601

1972: Handel tussen de Lid-Staten; uitvoer in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren, dranken en tabak	10 582	986	2 910	977	2 675	1 123	513	600	796
2+3+4: grondstoffen waarvan	7 192	1 464	1 261	479	2 365	674	682	82	186
3: energieprodukten	3 476	793	302	288	1 535	227	297	12	23
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	55 830	17 526	9 052	7 181	6 351	8 991	5 526	471	733
5: chemische produkten	6 836	2 178	986	458	1 396	1 013	682	51	72
7: machines en vervoermaterieel	22 467	8 483	3 907	2 633	1 883	2 461	2 629	85	386
Totaal CST (0-9)	73 604	19 976	13 223	8 637	11 391	10 788	6 721	1 153	1 715

1973: Handel tussen de Lid-Staten; uitvoer in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren, dranken en tabak	12 781	1 354	3 465	928	3 345	1 369	635	603	1 081
2+3+4: grondstoffen waarvan	8 962	1 834	1 576	615	2 909	882	819	100	226
3: energieprodukten	4 197	883	351	397	1 860	295	380	11	19
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	66 853	22 047	10 923	7 315	7 714	10 824	6 430	588	954
5: chemische produkten	8 685	2 783	1 270	526	1 800	1 323	822	71	90
7: machines en vervoermaterieel	26 066	10 452	4 615	2 762	2 156	2 756	2 721	115	490
Totaal CST (0-9)	88 596	25 235	15 964	8 918	13 968	13 075	7 884	1 291	2 261

1974: Handel tussen de Lid-Staten; uitvoer in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren, dranken en tabak	14 615	1 802	3 882	1 129	3 751	1 525	653	667	1 207
2+3+4: grondstoffen waarvan	13 827	2 952	2 163	1 081	4 627	1 148	1 405	136	315
3: energieprodukten	7 264	1 537	516	790	3 120	407	838	26	30
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	83 387	27 392	13 469	8 856	10 374	13 128	8 250	772	1 145
5: chemische produkten	13 716	4 210	1 972	875	2 910	2 018	1 497	104	129
7: machines en vervoermaterieel	29 080	11 628	4 979	3 016	2 578	2 912	3 268	147	552
Totaal CST (0-9)	111 829	32 146	19 514	11 066	18 752	15 801	10 308	1 575	2 667

1975: Handel tussen de Lid-Staten; uitvoer in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren, dranken en tabak	16 770	2 052	3 676	1 387	4 520	1 737	949	990	1 458
2+3+4: grondstoffen waarvan	12 845	2 528	1 878	761	4 747	1 245	1 287	128	268
3: energieprodukten	7 468	1 377	611	495	3 508	639	769	29	39
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	81 417	25 408	13 776	9 733	9 660	12 340	8 457	800	1 247
5: chemische produkten	11 640	3 384	1 755	737	2 442	1 830	1 261	107	125
7: machines en vervoermaterieel	31 433	11 448	5 833	3 424	2 713	3 413	3 746	188	667
Totaal CST (0-9)	111 032	29 988	19 330	11 881	18 927	15 322	10 693	1 918	2 973

1972: Handel tussen de Lid-Staten; handelsbalans in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren dranken en tabak	136	- 2 461	1 693	- 836	1 697	- 68	- 1 321	476	682
2+3+4: grondstoffen waarvan	136	- 515	241	- 430	1 754	- 598	- 206	- 37	- 72
3: energieprodukten	179	- 177	- 223	168	1 324	- 419	- 241	- 67	- 184
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	152	3 209	- 2 302	1 125	- 1 907	1 486	189	- 622	- 1 025
5: chemische produkten	- 213	646	- 463	- 633	478	116	- 34	- 129	- 194
7: machines en vervoermaterieel	64	9 825	- 709	- 114	- 1 117	- 892	- 176	- 339	- 414
Totaal CST (0-9)	152	233	- 368	- 141	1 544	820	- 1 338	- 183	- 415

1973: Handel tussen de Lid-Staten; handelsbalans in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren dranken en tabak	2	- 2 487	2 007	- 1 234	2 080	- 137	- 1 583	451	906
2+3+4: grondstoffen waarvan	- 94	- 1 122	355	- 555	2 137	- 525	- 201	- 45	- 137
3: energieprodukten	24	- 791	- 213	276	1 593	- 313	- 179	- 77	- 274
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	- 217	6 169	- 2 794	- 169	- 2 172	1 302	- 493	- 710	- 1 346
5: chemische produkten	- 185	810	- 524	- 847	597	207	- 66	- 133	- 229
7: machines en vervoermaterieel	101	5 549	- 796	- 524	- 1 320	- 1 278	- 629	- 371	- 530
Totaal CST (0-9)	- 309	2 560	- 434	- 1 959	2 045	640	- 2 280	- 304	- 577

1974: Handel tussen de Lid-Staten; handelsbalans in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren dranken en tabak	210	2 330	2 350	- 1 339	2 315	- 131	- 2 104	449	999
2+3+4: grondstoffen waarvan	- 35	- 1 344	307	- 742	3 405	- 1 092	- 4	- 160	- 402
3: energieprodukten	22	- 1 053	- 427	554	2 590	- 746	- 107	- 193	- 596
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	1 136	9 094	- 3 276	- 795	- 2 220	1 260	- 572	- 796	- 1 559
5: chemische produkten	- 19	1 215	- 739	- 1 115	1 047	192	- 73	- 196	- 350
7: machines en vervoermaterieel	767	6 571	- 932	- 705	- 1 625	- 1 458	- 236	- 359	- 487
Totaal CST (0-9)	1 311	5 420	- 619	- 2 876	3 497	37	- 2 680	- 507	- 962

1975: Handel tussen de Lid-Staten; handelsbalans in miljoenen EUR

CST	Land								
	Eur-9	D	F	I	NL	B/L	VK	IRL	DK
0+1: voedingswaren, dranken en tabak	556	- 2 426	1 562	- 1 407	3 003	- 66	- 2 135	785	1 239
2+3+4: grondstoffen waarvan	- 198	- 1 756	10	- 836	3 637	- 797	2	- 131	- 330
3: energieprodukten	- 208	- 1 482	- 461	44	3 005	- 539	- 123	- 174	- 479
5+6+7+8+9: industrieprodukten waarvan	569	5 801	- 2 224	1 635	- 2 800	630	- 225	- 707	- 1 537
5: chemische produkten	- 73	564	- 585	- 809	892	258	102	- 173	- 323
7: machines en vervoermaterieel	377	5 228	- 295	- 358	- 1 854	- 1 428	15	- 337	- 596
Totaal CST (0-9)	927	1 619	- 652	- 608	3 840	- 233	- 2 358	- 53	- 628

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 994/76

van de heer Martens

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 maart 1977)

Betreft: Voorraden zuivelprodukten per 10 februari 1977

Melkpoeder

Indien mijn inlichtingen juist zijn zou de voorraad per 10 februari 1977 997 613 ton bedragen, tegenover 1 147 915 ton op 12 februari 1976.

Het is opvallend dat in de Bondsrepubliek Duitsland in deze periode een stijging heeft plaatsgevonden van 367 886 ton naar 580 453 ton, terwijl in de overige Lid-Staten de voorraden aanzienlijk zijn verminderd, bij

voorbeeld in Nederland met 111 000 ton en in Frankrijk met 150 000 ton.

Boter

In dezelfde periode is de botervoorraad in de Gemeenschap van de Negen van 137 164 ton tot 234 390 ton gestegen. Opvallend is dat van deze totale vermeerdering van 97 000 ton, de Bondsrepubliek Duitsland alleen ruim 77 000 ton voor zijn rekening neemt.

Welke verklaringen heeft de Commissie voor deze zeer uiteenlopende en zorgwekkende ontwikkelingen?

Antwoord

(21 april 1977)

De gegevens waarover de Commissie beschikt, zijn gebaseerd op de statistieken over 1976 en geven een beeld van de ontwikkeling tussen 1 januari en 31 december 1976. Bij de bestudering van deze ontwikkeling wordt dezelfde tendens geconstateerd als bij de vergelijking van de voorraad per 10 februari 1977 met die op 12 februari 1976, zoals door het geachte Parlementslid is gedaan.

De toeneming van de melkpoedervoorraad kan niet worden toegeschreven aan een aanzienlijke verhoging van de

productie van magere-melkpoeder in de Bondsrepubliek Duitsland; in 1976 is namelijk slechts 16 000 ton meer geproduceerd dan in 1975. Door twee factoren zijn echter aanzienlijke hoeveelheden magere-melkpoeder naar de Duitse Bondsrepubliek overgebracht:

— tot 15 september 1976 was de interventieprijs voor magere-melkpoeder in de Duitse Bondsrepubliek 3,60 DM per 100 kg hoger dan de communautaire prijs;

— door de sterke positie van de DM op de valutamarkt zijn de bezitters van magere-melkpoeder in de EEG er toe aangezet hun produkt aan te bieden bij het Duitse interventiebureau, voor zover de vervoerkosten lager waren dan het valutavoordeel.

De toeneming van de botervoorraad moet worden toegeschreven aan de ontwikkeling van produktie en de vermindering van verbruik in de Duitse Bondsrepubliek in 1976. Door de waardestijging van de DM daalde de prijs van sojaschroot dat in het veevoeder wordt verwerkt, alsook de prijs van ingevoerde oliën en vetten, die het boterverbruik ongunstig beïnvloeden. In 1976 is 23 000 ton boter minder verbruikt dan in 1975, terwijl de produktie met 25 000 ton gestegen is. Voorts dient erop te worden gewezen dat de verkoop van boter uit de Duitse Bondsre-

publiek aan het Verenigd Koninkrijk in 1976 met 16 000 ton teruggelopen is.

Naast deze drie elementen, die in 1976 in de Bondsrepubliek Duitsland hebben geleid tot een boteroverschot van 64 000 ton, heeft, evenals voor magere-melkpoeder, de gunstige positie van de DM op de valutamarkt de invoer van boter uit Nederland en België in de Duitse Bondsrepubliek bevorderd.

De verstoringen die door de uiteenlopende ontwikkeling van de valuta's van de Lid-Staten in het handelsverkeer zijn ontstaan, zijn een bron van zorg voor de Commissie, die voorstellen inzake de vaststelling van representatieve wisselkoersen in de landbouwsector bij de Raad hebben ingediend om de gevolgen daarvan te beperken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 18/77

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 maart 1977)

Betreft: Europees statuut voor verkeersslachtoffers

Helaas moet worden geconstateerd dat in het Europa van de Negen dat één wil zijn, verkeersslachtoffers de dupe zijn van het touwtrekken tussen de verzekeringsmaatschappijen en de verschillen in de nationale wetgevingen.

Is de Commissie onder deze omstandigheden bereid de gerechtvaardigde eisen van de verkeersslachtoffers in te willigen en een verbetering van hun rechtspositie te bepleiten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 19/77

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 maart 1977)

Betreft: Europees statuut voor verkeersslachtoffers

Kan de Commissie de stoot geven tot het opstellen van een Europees statuut waarin de rechten van verkeersslachtoffers worden vastgelegd?

Dit statuut zou de volgende punten kunnen bevatten:

- medisch onderzoek door een niet door de verzekeringsmaatschappij benoemde arts,
- recht op inzage voor de slachtoffers van de over hen opgestelde medische rapporten,

- snelle afwikkeling van schadeclaims,
- afschaffing van de thans geldende omkering van de bewijslast,
- oprichting van een zelfstandig Europees orgaan ter bescherming van de slachtoffers, dat kan fungeren als communautair Bureau voor het innen van de premies voor de WA-verzekering, alsmede als afwikkelingsbureau.

Gemeenschappelijk antwoord

(28 april 1977)

Zoals zij in haar antwoorden op schriftelijke vraag nr. 184/76 van de heer Jahn ⁽¹⁾ en mondelinge vraag nr. 47/76 van de heer Schwörer ⁽²⁾ tot uitdrukking heeft gebracht, is de Commissie van mening dat voor het bereiken van een betere bescherming van verkeersslachtoffers harmonisatie van de wettelijke regelingen der Lid-Staten op het gebied van de wettelijke aansprakelijkheid motorvoertuigen noodzakelijk is.

Een daartoe door haar ingestelde werkgroep van regeringsdeskundigen bestudeert thans de mogelijkheden van een dergelijke harmonisatie.

De Commissie zal de suggestie van het geachte Parlements lid om de totstandkoming van een Europees statuut voor verkeersslachtoffers te vorderen ter kennis van deze werkgroep brengen, met vermelding van de over de inhoud van het beoogde statuut door hem verstrekte bijzonderheden.

Later zal zij op grond van de zowel van de deskundigen als uit de betrokken kringen ontvangen gegevens de nodige stappen doen.

⁽¹⁾ PB nr. C 184 van 9. 8. 1976, blz. 23.

⁽²⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 207 (oktober 1976), blz. 254.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 22/77

van de heer Lagorce

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 maart 1977)

Betreft: Ontoereikende beantwoording van schriftelijke vragen

In schriftelijke vraag nr. 739/76 ⁽¹⁾ werd de Commissie verzocht uiteen te zetten welke redenen haar soms beletten de door leden van het Europese Parlement gestelde schriftelijke vragen met de vereiste duidelijkheid en nauwkeurigheid te beantwoorden.

Een duidelijk voorbeeld hiervan is het te beperkte en ontoereikende antwoord op schriftelijke vraag nr. 576/76 ⁽²⁾. Deze aanvullende vraag beoogt derhalve de Commissie te verzoeken zo mogelijk een vollediger en bevredigender antwoord te geven op vraag nr. 576/76 betreffende de fraude in de wijnsector.

⁽¹⁾ PB nr. C 50 van 28. 2. 1977, blz. 39.

⁽²⁾ PB nr. C 305 van 27. 12. 1976, blz. 27.

Antwoord*(3 mei 1977)*

Schriftelijke vraag nr. 576/76, waarop het geachte Parlementslid een completer antwoord verlangt, heeft betrekking op een geval van fraude dat in Keulen zou zijn ontdekt. Het door de Commissie ingestelde onderzoek heeft uitgewezen dat in Keulen geen dergelijke fraude is geconstateerd. De Commissie kan derhalve op de betrokken vraag geen vollediger antwoord geven.

Voorts bevestigt de Commissie dat het de taak van de Lid-Staten is er door directe controles op toe te zien dat de communautaire voorschriften in de wijnsector, met name die betreffende de wijnbouw, de oenologische procédés en het in het handelsverkeer brengen van produkten, naar behoren worden toegepast. Vanzelfsprekend oefent de Commissie ook op dit gebied een zekere controle uit door „toe te zien op de toepassing van de bepalingen van het Verdrag en de bepalingen welke de instellingen krachtens dit Verdrag vaststellen” (artikel 155 van het EEG-Verdrag).

Directe controle wordt door de Commissie alleen uitgeoefend in het kader van de controle, overeenkomstig de Ver-

ordeningen (EEG) nr. 729/70 ⁽¹⁾ en (EEG) nr. 283/72 ⁽²⁾ op de uitgaven van de Lid-Staten die voor rekening van het EOGFL komen.

De Commissie is zich ervan bewust dat krachtiger bestrijding van fraude in de wijnsector bijzonder noodzakelijk is. In dit verband heeft zij bij de Raad een voorstel ingediend voor een verordening betreffende de directe samenwerking tussen de instanties die door de Lid-Staten zijn belast met de controle op de naleving van de communautaire voorschriften in de wijnsector ⁽³⁾. Verwacht mag worden dat de Raad dit voorstel binnenkort zal onderzoeken.

Voorts is de bij besluit van de Commissie van 3 oktober 1973 ingestelde Bijzondere Controlemissie, die in een aantal rapporten een analyse heeft gemaakt van vormen van fraude in de landbouwsector (sectoren zuivel, olijfolie, oliehoudende zaden en rundvlees) in juli 1976 begonnen met een onderzoek in de wijnsector. Verwacht wordt dat nog vóór eind 1977 een definitief rapport zal worden ingediend.

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

⁽²⁾ PB nr. L 36 van 10. 2. 1972, blz. 1.

⁽³⁾ Doc. nr. COM(77) 66.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 25/77

van mevrouw Walz

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 maart 1977)

Betreft: Studie van het Franse Aardolie-Instituut

Wat zijn naar de mening van de Commissie de consequenties voor het wetenschappelijke, economische en financiële beleid van de door het Franse Aardolie-Instituut uitgevoerde studie „The World Market for Offshore Mobile Drilling Rigs — the present position and prospects, 1978 — 1985”, die een analyse bevat van de behoefte op korte en lange termijn aan diverse typen booreilanden voor uiteenlopende geografische omstandigheden?

Antwoord*(26 april 1977)*

Het resultaat van de studie van het Franse Aardolie-instituut, waarnaar door de geachte Afgevaardigde wordt verwezen, zal beslist waardevol zijn voor het energiebeleid, met name voor wat betreft de selectie en beoordeling van de communautaire projecten in het kader van de Verordening (EEG) nr. 3056/73 ⁽¹⁾ van de Raad.

⁽¹⁾ PB nr. 312 van 13. 11. 1973, blz. 1.

Deze verordening stelt de Gemeenschap in staat om, in het kader van de communautaire projecten, financiële steun te verlenen voor technologische ontwikkelingen waarvan wordt verwacht dat zij een bijdrage kunnen leveren tot een verbetering in de voorziening met koolwaterstoffen. Krachtens deze verordening werden reeds gelden verstrekt voor een drietal belangrijke projecten met betrekking tot boortechneken op zee.

Bijzonderheden hierover zijn vermeld in het rapport dat door de Commissie is uitgebracht aan de Raad en het Parlement inzake de toepassing van Verordening (EEG) 3056/73 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ COM(76) 709 van 23 december 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 26/77
van de heer De Clercq
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 maart 1977)

Betreft: Abrupte stijging van de koffieprijzen

Sedert een aantal maanden gaan de koffieprijzen gestadig omhoog. In 1975 kostte een ton koffie nog minder dan £ 500, terwijl onlangs de prijs op de Londense markt tot £ 4 000 opliep. Derhalve zullen de kleinhandelsprijzen, die momenteel zijn gebaseerd op een prijs van £ 2 000 per ton, opnieuw stijgingen te zien geven.

Acht de Commissie het, gezien de momenteel bepleite uitstippeling van een beleid ter bescherming van de consument, en met name van diens economische belangen, niet noodzakelijk een grootscheepse actie op communautair

niveau te ondernemen om druk uit te oefenen op de koffieproducenten, waarbij zou kunnen worden gedacht aan een „staking van de verbruikers van koffie”, welk type actie in de Verenigde Staten doeltreffend is gebleken?

Zou het Raadgevend Comité van verbruikers niet een dergelijke actie kunnen organiseren?

Is het feit dat juist op dit gebied acties uitblijven toe te schrijven aan de geringe personeelsbezetting van dit Comité? Is de Commissie voornemens dit personeel in de naaste toekomst aanzienlijk uit te breiden?

Antwoord
(26 april 1977)

De Commissie gelooft niet dat een staking van de verbruikers van koffie het beste middel is om het vraagstuk van de koffieprijsstijgingen op te lossen.

Het Raadgevend Consumentencomité heeft niet de bevoegdheid een dergelijke actie op touw te zetten.

Zoals het geachte Parlementslid bekend is heeft dit uit 25 leden bestaande comité tot taak de consumentenbelangen bij de Commissie te behartigen en adviezen uit te brengen over het beleid en de maatregelen tot bescherming en voorlichting van de consumenten.

Het ligt niet in de bedoeling van de Commissie de samenstelling van het Raadgevend Consumentencomité te wijzigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 32/77

van de heer Vandewiele

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1977)

Betreft: Bepalingen van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen inzake aanwerving

Zijn de gebruikte variabelen objectief controleerbaar door experts?

Het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen bepaalt dat de aanwerving:

Gebeurden reeds dergelijke controles naar de objectiviteit?

a) erop gericht dient te zijn de medewerking te verzekeren van ambtenaren die aan de hoogste eisen voldoen;

Op basis van welke criteria worden de juryleden benoemd?

b) geschiedt op grond van een objectieve keuze, waarbij geen onderscheid wordt gemaakt ten aanzien van ras, geloof of geslacht.

Hoe kan een persoon die deelneemt aan een vergelijkend onderzoek of aan een examen, en zich onrechtvaardig beoordeeld voelt, de objectiviteit van het examen laten controleren?

Op basis van welke criteria wordt dit doel nagestreefd?

Antwoord

(25 april 1977)

1. De bepalingen inzake aanwerving in het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen vindt men in hoofdzaak in

Bovendien kunnen de jury's onder eigen verantwoordelijkheid assessoren aanwijzen.

— titel III — hoofdstuk 1 en

— bijlage III.

3. De werkzaamheden van de jury's zijn geheim en kunnen niet aan controle onderworpen worden.

2. Voor de benoeming van de leden van de jury bij een vergelijkend onderzoek houdt het tot aanstelling bevoegde gezag zijnerzijds rekening met vooral de aard en het niveau van het vergelijkend onderzoek (de loopbanen waarin vacatures bestaan).

4. Bij twijfel kan zo nodig elke kandidaat verzoeken aan de hand van het origineel of een kopie te verifiëren of het schriftelijk werk, waarvan het beoordelingscijfer betwist wordt, wel van hem is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 33/77

van de heer Vandewiele

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1977)

Betreft: Aanwerving door de Commissie van de Europese Gemeenschappen van een afdelingshoofd in de rang A-3, voor de vestigingsplaats Ispra, afdeling „Administratie en Personeel”

In de gepubliceerde aankondigingen wordt niet vermeld of een examen zal worden uitgeschreven, en of een vergelijkend onderzoek zal worden gehouden.

Op basis van welke criteria werden de juryleden benoemd?

Welke waarborgen werden geboden om met technische deskundigheid te kunnen oordelen over de bevoegdheden inzake „praktische en theoretische kennis van personeelsbeleid”?

Antwoord

(25 april 1977)

1. De onlangs gepubliceerde aankondiging van vacature voor het ambt van afdelingshoofd „Algemeen Beheer en Personeelszaken” in Ispra heeft betrekking op de eerste fase van artikel 29, lid 1, van het Statuut.

In deze fase onderzoekt het tot aanstelling bevoegde gezag de mogelijkheden om in het betrokken ambt te voorzien door bevordering of overplaatsing binnen de Instelling.

Pas na afloop van deze eerste fase besluit het tot aanstelling bevoegde gezag eventueel tot het houden van een vergelijkend onderzoek.

2. Er zijn dus nog geen juryleden benoemd, daar de samenstelling van een jury, overeenkomstig bijlage III van het Statuut, deel uitmaakt van de procedure van vergelijkend onderzoek.

3. De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 32/77 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 27 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 35/77

van de heer Waltmans

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1977)

Betreeft: Bestrijdingsmiddel 2, 4, 5-trichloor-fenoxy-azijnzuur

1. Is in voorgaande jaren voor de bestrijding van de Amerikaanse vogelkers (*Prunus serotina*) in bosgebieden op grote schaal gebruik gemaakt van het bestrijdingsmiddel 2, 4, 5-trichloor-fenoxy-azijnzuur (2, 4, 5-T), en zal dat ook dit jaar gebeuren?

2. Is het waar dat zich in dit bestrijdingsmiddel sporen van het — sinds het ongeval in Seveso — beruchte dioxine bevinden? Kan de Commissie aangeven hoe toezicht wordt gehouden op naleving van het voorschrift dat het gehalte aan dioxine niet meer dan 0,1 ppm mag bedragen, daar immers daarbij controlebepalingen met zuiver dioxine nodig zijn, die gezien het giftige karakter van dioxine, niet zonder risico zijn?

3. Is het de Commissie bekend, dat er tegen het gebruik van dit bestrijdingsmiddel — vooral ten gevolge van de verontreiniging met dioxine — grote bezwaren zijn aan te

voeren in verband met schadelijkheid voor hogere zoogdieren (dus ook de mens) en nadelige beïnvloeding van de bodemfauna?

4. Is het waar dat het middel daarom voor toepassing in bosgebieden in Zweden is verboden, dat het gebruik ervan in Zwitserland sterk is beperkt en dat er reeds in 1974 door Duitse en Oostenrijkse biologen op werd aangedrongen de toepassing van dit middel in geheel Midden-Europa te beëindigen?

5. Is het, gezien bovengenoemde schadelijke effecten en mede overwegend dat het ondanks de recentelijk verscherpte gebruiksvoorschriften erg moeilijk zal zijn om te voorkomen dat het zeer persistente dioxine in het milieu komt en dat besmetting van de personen die de bespuiting uitvoeren plaatsvindt, niet zeer gewenst het gebruik ervan te staken?

6. Is de Commissie bereid ter zake voorstellen te doen aan de Raad?

Antwoord*(3 mei 1977)*

1. 2,4,5-trichloor-fenoxy-azijnzuur (2,4,5-T) is in sommige Lid-Staten op beperkte schaal gebruikt voor de specifieke bestrijding van *prunus serotina*. Deze laatste komt in Europa niet zo vaak voor in de natuur en de Commissie weet niet of 2, 4, 5-T dit jaar opnieuw zal worden gebruikt.

2. 2, 4, 5-T kan sporen van dioxine bevatten, waarvan het maximaal toegestane niveau (0,1 ppm) normaal officieel wordt gecontroleerd door een combinatie van gaschromatografie en massaspectrometrie. Voor deze analysetechniek worden zeer geringe hoeveelheden zuivere dioxines als referentiestandaarden gebruikt, waarbij als vaste regel in het laboratorium bijzondere voorzorgsmaatregelen worden genomen ter bescherming van de analisten, die zich vanzelfsprekend volkomen bewust zijn van de gevaren van het incorrecte hanteren van dioxines.

3 en 5. De toegestane toepassingen van 2, 4, 5-T zijn onlangs door de meeste Lid-Staten grondig herzien, met name door de Duitse Bondsrepubliek, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk. Uit deze onderzoeken blijkt dat mag worden aangenomen dat, mits zij op de juiste wijze voor het beoogde doel worden gebruikt, herbiciden met 2, 4, 5-T die aan genoemde specificatie voldoen, zonder gevaar voor de gezondheid van mens of dier en met minimaal risico voor het milieu kunnen worden gebruikt.

4. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt is 2, 4, 5-T niet verboden in bosgebieden in Zweden. De toepassing daarvan is er echter, zoals in Zwitserland en ook in de Lid-Staten van de Gemeenschap, sterk aan banden gelegd.

De Commissie weet niet naar welke groep biologen het geachte Parlementslid verwijst.

6. De Commissie zou erop willen wijzen dat zij bij de Raad reeds een aantal voorstellen heeft ingediend met voorschriften betreffende de verkoop, etikettering al naar gelang van de mate van gevaar en het gebruik van pesticiden op communautair niveau. Bijzonderheden van deze voorstellen werden gegeven in antwoord op schriftelijke vraag nr. 572/76 van de heer Pisoni ⁽¹⁾. Indien zij worden goedgekeurd zal de Gemeenschap o. a. over middelen beschikken om, indien nodig, het in de handel brengen en het gebruik van gevaarlijke of voor het milieu schadelijke produkten ter bescherming van gewassen te verbieden.

De Commissie zal verder de nodige aandacht besteden aan alle nieuwe gegevens die in verband met de toepassing van 2, 4, 5-T aan het licht komen.

⁽¹⁾ PB nr. C 23 van 31. 1. 1977, blz. 19.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 38/77

van de heer Lemoine

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1977)

Betreft: Export van voorraden zuivelprodukten

De Gemeenschap heeft een belangrijk boteroverschot, dat snel toeneemt en waarvan de opslag hoge kosten meebrengt. Anderzijds importeert zij, vrij van douanerechten, 1 600 000 ton plantaardige vetten uit de Verenigde Staten, die rechtstreeks met de boter concurreren en tot een belangrijk verlies aan deviezen leiden. Ten slotte bestaan er op de wereldmarkt buiten de socialistische landen bijna geen afzetgebieden van deze voorraden boter.

1. Waarom weigert de Commissie onder deze omstandigheden de gebruikelijke exportsubsidies voor verkoop van boter aan de Sovjetunie?

2. Is zij niet van mening dat een dergelijke houding, die klaarblijkelijk op politieke discriminatie is gebaseerd, de aantasting zal betekenen van de handelsbetrekkingen met derde landen, die voortaan naar gelang van hun politieke stelsel verschillend worden behandeld?

3. Hoe kan de Commissie een medeverantwoordelijkheidsheffing voorstellen voor de melkproducenten terwijl zij haar veto uitspreekt tegen een uitvoer waardoor de afzet van de botervoorraden zou worden vergemakkelijkt?

Antwoord*(29 april 1977)*

De vraagstukken in verband met de uitvoer van boter uit de Gemeenschap zijn uitvoerig besproken in het Europese Parlement tijdens de vergaderingen van 9, 10 ⁽¹⁾ en 23 maart ⁽²⁾. De Commissie heeft niets toe te voegen aan de verklaringen die zij toen over dit onderwerp heeft afgelegd.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 214 (maart 1977), blz. 81.

⁽²⁾ Handelingen van het Europese Parlement, nr. 215 (maart 1977), blz. 64.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 41/77

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 maart 1977)

Betreft: Leningen van de Europese Investeringsbank aan kleine en middelgrote ondernemingen

Volgens het jongste verslag van de EIB over 1975 werden slechts vier leningen ten bedrage van in totaal 10,2 miljoen rekeneenheden aan bemiddelende instellingen verstrekt voor de financiering van de activiteiten van kleine en middelgrote ondernemingen.

Hoe verklaart de Commissie de geringe omvang van de verstrekte bedragen, terwijl erkend wordt dat dit soort financiering bijzonder doeltreffend is voor de regionale ontwikkeling in Europa?

Antwoord*(26 april 1977)*

In verband met de in 1975 door de Europese Investeringsbank verstrekte globale kredieten moge het geachte Parlements lid worden verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag nr. 185/76 van de heer Durieux ⁽¹⁾.

In 1976 heeft de EIB nog zeven globale leningen aan bemiddelende financiële instellingen toegekend tot een bedrag van in totaal 61,2 miljoen rekeneenheden, een aanzienlijke verhoging dus ten opzichte van 1975.

Met de 86 toewijzingen in 1976 was een bedrag gemoeid van in totaal 47,5 miljoen rekeneenheden.

In de volgende tabel is het overzicht in het voornoemde antwoord bijgewerkt met de gegevens van 1976:

⁽¹⁾ PB nr. C 244 van 18. 10. 1976, blz. 5.

Binnen de Gemeenschap verstrekte leningen in miljoen RE	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976
A. Totaal	338,5	469,0	505,9	696,8	849,7	917,5	1 086,0
B. Industrie en diensten	161,2	249,9	150,4	192,7	247,0	191,0	284,1
C. Toewijzingen uit globale leningen ten gunste van kleine en middelgrote projecten	6,9	16,6	21,3	24,5	76,0	63,1	47,5
(p.m. aan intermediaire instellingen toegekende globale leningen)	(21,3)	(22,0)	(33,2)	(109,6)	(132,9)	(10,2)	(61,2)
Aantal verrichtingen B	47	72	50	59	208	150	120
Aantal verrichtingen C	14	44	36	39	186	129	86
C/B %	4,3	6,6	14,2	12,7	30,8	33,0	16,7

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 50/77

van mevrouw Dunwoody

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 maart 1977)

Betreft: De Parlementaire Vereniging voor Euro-Arabische samenwerking

De Parlementaire Vereniging voor Euro-Arabische samenwerking heeft op 15 januari 1977 een brief gezonden aan president Carter waarin de Verenigde Staten van Amerika worden verzocht druk uit te oefenen op Israël om de rechten van het Palestijnse volk op een eigen land te erkennen. Deze brief bevat tevens een aantal suggesties met betrekking tot in Israël gelegen gebieden die hiervoor in aanmerking zouden kunnen komen. Dit beroep op de president van de Verenigde Staten staat lijnrecht tegenover de verklaring van de Europese Raad van ministers van november 1973. Zonder over deze demarche bij de president van de Verenigde Staten te willen redetwisten, verzoek ik de Commissie de volgende vragen te beantwoorden:

1. Is het de Commissie bekend dat de voorzitter van deze vereniging niemand minder is dan de heer Offroy, die in tal van in de „Monde” gepubliceerde artikelen het bestaansrecht van Israël heeft betwist?

2. Heeft de hierboven genoemde Parlementaire Vereniging in 1975 financiële steun ter hoogte van FF 22 222 (ofwel Bfr. 200 000) ontvangen ⁽¹⁾?

3. Is de Commissie bereid het Parlement een gedetailleerde lijst te verstrekken van de instellingen en verenigingen die in 1976 subsidies hebben ontvangen en in 1977 subsidies zullen ontvangen?

4. Zo neen, is de Commissie dan bereid deze weigering te motiveren?

5. Is deze subsidie verenigbaar met het beleid van de Commissie ten opzichte van het Middellandse-Zeegebied?

6. Is dit beleid niet in strijd met de objectiviteit van de Commissie ter zake?

⁽¹⁾ Hoofdstuk 41 van de begroting voor 1975: „subsidies en deelnemingen”, artikel 412.

Antwoord

(21 april 1977)

1. De Voorzitter van de vereniging in kwestie is de heer Offroy.

2. Ja.

3 en 4. De Commissie heeft aan de Commissie voor begrotingen van het Europese Parlement, zoals elk jaar, de lijst toegezonden van de verenigingen die zij in 1976 heeft gesubsidieerd. De Commissie heeft voor 1977 nog geen subsidies toegekend.

5 en 6. De Commissie is steeds voorstander geweest voor de stimulering en ondersteuning van initiatieven inzake samenwerking tussen Europa en derde landen, in dit geval de Arabische wereld.

Zij is van mening dat ontmoetingen tussen parlementsleden uit landen van het Middellandse-Zeegebied en Europese parlementsleden in dit verband een positief element vormen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 52/77

van mevrouw Flesch

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 maart 1977)

Betreft: Wijziging van de door de ACS-landen ten opzichte van de Gemeenschap toegepaste douanetarieven

1. Welke wijzigingen hebben de ACS-landen sedert de inwerkingtreding van de Overeenkomst van Lomé aangebracht in de door hen op de invoer uit de Gemeenschap toegepaste douanetarieven?
2. Verleent geen enkele ACS-staat aan de Gemeenschap gunstiger behandeling dan de meestbegunstiging?

Antwoord

(28 april 1977)

1. Het geachte Parlementslicid gelieve in de bijgevoegde tabel een overzicht aan te treffen van de door de ACS-staten uit hoofde van artikel 7 van de Overeenkomst van Lomé genomen maatregelen en de stelsels die momenteel op de produkten van oorsprong uit de Gemeenschap toepasselijk zijn.

In dit verband moet worden opgemerkt dat de tariefregelingen van de ACS-staten ten opzichte van de Gemeenschap op het ogenblik van de ondertekening van de Overeenkomst van Lomé op 28 februari 1975 niet uniform waren. De staten die de Overeenkomst van Jaoude hadden ondertekend (met uitzondering van twee) en die welke de Overeenkomst van Arusha hadden ondertekend pasten namelijk ten opzichte van de Gemeenschap van de Zes een preferentiële regeling toe en talrijke staten van de Commonwealth kenden een soortgelijke regeling ten gunste van het Verenigd Koninkrijk. De in de Overeenkomst van Lomé opgenomen voorschriften inzake het handelsverkeer zijn op 1 juli 1975 van kracht geworden; met ingang van deze datum zijn de ACS-staten begonnen met het ne-

men van maatregelen overeenkomstig het bepaalde bij artikel 7 van de Overeenkomst, te weten niet-discriminatie tussen de Lid-Staten en toepassing op de Gemeenschap van een behandeling die niet minder gunstig is dan de regeling van de meest begunstigde natie.

De meeste ACS-staten die ten opzichte van de Gemeenschap een preferentiële tariefregeling toepasten, hebben die in de loop van de daaropvolgende maanden afgeschaft.

Daar enkele staten hun positie nog niet officieel hebben bekendgemaakt, heeft de Commissie waar mogelijk geprobeerd de desbetreffende inlichtingen langs andere weg te verkrijgen.

2. Uit de door de ACS-staten genomen maatregelen blijkt dat de uitvoer van de Gemeenschap momenteel een gunstiger behandeling dan die van de meest begunstigde natie geniet in de volgende ACS-staten: Benin, Opper-Volta, Mauritius, Mauretanië, Niger, Senegal en Tonga.

BIJLAGE

ACS-staten ⁽¹⁾	Genomen tariefmaatregelen	Regeling
Benin	uitbreiding van de preferentiële regeling „Jaoende” tot de nieuwe Lid-Staten	pref.
Botswana	afschaffing van de Commonwealth-regeling	meestbeg.
Boeroendi	afschaffing van de preferentiële regeling „Jaoende”	meestbeg.
Ivoorkust	afschaffing van de preferentiële regeling „Jaoende”	meestbeg.
Ethiopië	handvaing van het vroegere niet-preferentiële tarief	meestbeg.
Fidji	afschaffing van de preferentiële regeling	meestbeg.
Gambia	afschaffing van de preferentiële regeling	meestbeg.
Ghana	handhaving van de vroegere niet-preferentiële regeling	meestbeg.
Guinee	} deze staten hebben geen inlichtingen verstrekt	
Guinee-Bissau		
Equatoriaal-Guinee		
Opper-Volta		
Lesotho	uitbreiding van de preferentiële regeling „Jaoende” tot de nieuwe Lid-Staten	pref.
Liberia	afschaffing van de preferentiële regeling „Commonwealth”	meestbeg.
Madagaskar	handhaving van de vroegere niet-preferentiële regeling	meestbeg.
Malawi	afschaffing van de preferentiële regeling „Jaoende”	meestbeg.
Mali	afschaffing van de preferentiële regeling „Commonwealth”	meestbeg.
Mauritius	deze staat heeft geen inlichtingen verstrekt	
Mauretanië	uitbreiding van de preferentiële regeling „Jaoende” en „Commonwealth” tot Denemarken en Ierland	pref.
Niger	toepassing jegens de uitgebreide Gemeenschap van een preferentiële regeling, die alleen geldt voor in een lijst opgenomen produkten van primair belang	pref.
Nigeria	uitbreiding van de gewijzigde preferentiële regeling „Jaoende” tot de nieuwe Lid-Staten	pref.
Rwanda	handhaving van de vroegere niet-preferentiële regeling	meestbeg.
Senegal	afschaffing van de preferentiële regeling „Jaoende”	meestbeg.
Sierra Leone	} uitbreiding van de regeling „Jaoende” tot de nieuwe Lid-Staten	pref.
Somalië		
Soedan	afschaffing van de preferentiële regeling „Jaoende”	meestbeg.
Swaziland	handhaving van de vroegere niet-preferentiële regeling	meestbeg.
Tsjaad	afschaffing van de preferentiële regeling „Commonwealth”	meestbeg.
Togo	afschaffing van de preferentiële regeling „Jaoende”	meestbeg.
Tongo	handhaving van de vroegere niet-preferentiële regeling	meestbeg.
West-Samoa	uitbreiding van de Commonwealth-regeling tot de oorspronkelijke Lid-Staten	pref.
Zaire	afschaffing van de preferentiële regeling „Commonwealth”	meestbeg.
Zambia	handhaving van de vroegere niet-preferentiële regeling	meestbeg.
<i>Douane-unies</i>		
CARICOM	afschaffing van de preferentiële regeling „Commonwealth”	meestbeg.
Bahama-eilanden		
Barbados		
Grenada		
Guyana		
Jamaica		
Trinidad en Tobago		
<i>Oost-Afrika</i>		
Kenia	afschaffing van de preferentiële regeling „Arusha”	meestbeg.
Oeganda		
Tanzania		
<i>Douane- en Economische Unie van Centraal-Afrika (UDEAC)</i>		
Kameroen	afschaffing van de preferentiële regeling „Jaoende”	meestbeg.
Centraalafrikaans Keizerrijk		
Kongo		
Gabon		

(1) Voor de staten die onlangs tot de Overeenkomst van Lomé zijn toetreden (Suriname, Comoren en Seychellen).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 53/77
van mevrouw Cassanmagnago Cerretti
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 maart 1977)

Betreft: Raadplegend Veterinair Comité

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* wordt de lijst gepubliceerd van de leden van het bij de Commissie opgerichte Raadgevend Veterinair Comité ⁽¹⁾.

Op deze lijst komen geen leden van Italiaanse nationaliteit voor; waarom ontbreken deze?

⁽¹⁾ PB nr. C 41 van 18. 2. 1977, blz. 31.

Antwoord
(6 mei 1977)

In de sector van de harmonisatie van de wetgevingen heeft de Commissie voor de raadgevende comités zoals het Raadgevend Veterinair Comité een structuur gekozen, die afwijkt van de voor elk produkt geldende landbouwcomités.

De zeer grote verscheidenheid van de te behandelen onderwerpen gebiedt nl. dat de samenstelling van deze comités sectorieel en niet nominatief is.

Bijgevolg wordt in het besluit van de Commissie van 15 juni 1976 ⁽¹⁾ betreffende de oprichting van het Raadgevend Veterinair Comité bepaald dat het Comité bestaat uit vertegenwoordigers van de beroepsorganisaties en verbruikers, die op het niveau van de Gemeenschap zijn gegroepeerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 171, van 30. 6. 1976, blz. 37.

Het Comité omvat 2 categorieën leden:

- veertien permanente leden,
- maximaal 80 niet-permanente leden.

De permanente leden hebben tot taak zorg te dragen voor een goede coördinatie van de werkzaamheden. Zij worden door de Commissie benoemd op voorstel van de in artikel 4 van het besluit vermelde organen en het feit dat er geen permanent lid van de Italiaanse nationaliteit op de lijst voorkomt resulteert uit deze voorstellen.

Wat de niet-permanente leden betreft, deze worden door de in artikel 4 van het besluit vermelde organen afgevaardigd elke vergadering naar gelang van de behandelde onderwerpen en hun bevoegdheden. Alhoewel deze organen bij hun keuze niet het nationaliteitscriterium aanhouden, is in de op 3 maart jl. gehouden vergadering van het Comité gebleken dat alle nationaliteiten van de Lid-Staten op deze vergadering waren vertegenwoordigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 63/77
van de heer Price
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 maart 1977)

Betreft: Voorlichtingsprocedures

Kan de Commissie mededelen of het feit, dat haar voorzitter thans de verantwoordelijkheid voor alle voorlichtingsprocedures op zich heeft genomen, inhoudt dat hij de verantwoordelijkheid heeft aanvaard voor alle voorlichting aan het Parlement?

Antwoord*(26 april 1977)*

Neen. Het onder de verantwoordelijkheid van de voorzitter geplaatste Bureau van de woordvoerder en het Directoraat-generaal Voorlichting zijn belast met de voorlichting van het publiek.

Wat de voorlichting van het Europese Parlement betreft is er vergeleken met de voorgaande Commissie niets veranderd.

De heer Burke is als lid van de Commissie belast met de betrekkingen met het Europese Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 64/77

van de heer Osborn

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 maart 1977)

Betreft: Gemachtigden uit hoofde van de Overeenkomst van Lomé

Artikel 31 van Protocol nr. 2 bij de Overeenkomst van Lomé voorziet in de vertegenwoordiging van de Commissie in elke ACS-staat die daartoe de wens te kennen geeft, door een gemachtigde.

Is de Commissie bereid in het Publikatieblad of elders een lijst met de namen en adressen van deze gemachtigden te publiceren?

Wil zij eveneens elke wijziging in deze lijst openbaar maken?

Antwoord*(6 mei 1977)*

De Commissie is niet van plan de lijst van haar gemachtigden in de ACS-staten bekend te maken in het Publikatieblad van de Gemeenschappen. De bedoelde lijst zal binnenkort en geregeld worden gepubliceerd in een bijlage bij het organisatieschema van de Commissie, die gegevens zal bevatten over alle externe bureaus van de Commissie en regelmatig zal worden bijgehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 73/77

van de heer Klinker

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 maart 1977)

Betreft: Energieprijzen en mededingingspositie van de kasteeltbedrijven in de Gemeenschap

In het door de Commissie ingediende verslag over 1976 inzake de „situatie op de landbouwmarkten” (COM(77)

50 van 11 februari 1977) worden de gevolgen van de stijging van de energieprijzen voor de kasteelt in deel I, onderverdeling A, paragraaf 11 bis, slechts terloops en zonder commentaar genoemd. De huidige situatie met betrekking tot de energieprijzen is echter bepaald niet gunstiger dan gemiddeld in 1974 het geval was. Het is niet mogelijk op de markten voor onder glas geteelde tuinbouwprodukten hogere opbrengsten te verkrijgen die tegen de gestegen energiekosten opwegen. Ten gevolge van het ontbreken van een gemeenschappelijk energiebeleid in de Gemeenschap bestaan er voorts nog steeds verschillen waar het de energiekosten in bepaalde Lid-Staten betreft, zódat de concurrentiepositie van de kasbedrijven wordt beïnvloed door de verwarmingskosten. Niettemin is de Commissie niet overgegaan tot verlenging van de tot 30 juni 1976 aan de Lid-Staten verstrekte machtiging om steun te verlenen in verband met de energiekosten van de kasteeltbedrijven.

Kan de Commissie mededelen

1. welke verschillen er volgens haar berekeningen bestaan in de verwarmingskosten die, uitgaande van een

zelfde verwarmingsgraad (in kcal), op de kasteelt in de Lid-Staten drukken bij de verschillende energiebronnen en met name met inachtneming van het vooral in de Nederlandse tuinbouw gebruikte aardgas;

2. hoe hoog de in de Lid-Staten door de kasteeltbedrijven te betalen verbruiksbelastingen op energie zijn (bij voorbeeld belasting op stookolie) en welke verschillen er te dezen bestaan;
3. welke speciale maatregelen ter verlichting van de gestegen energiekosten (b.v. restitutie van belasting op stookolie, subsidies voor de omschakeling op andere energiebronnen, investeringsubsidies met het oog op energiebesparing enz.) haar met betrekking tot de verschillende Lid-Staten bekend zijn;
4. welke maatregelen zij denkt te nemen ten einde de mededingingssituatie recht te trekken ingeval uit de beantwoording van de drie bovenstaande vragen blijkt dat er aanzienlijke verstoringen van de mededinging bestaan?

Antwoord

(29 april 1977)

De Commissie stelt een grondig onderzoek met betrekking tot de door het geachte Parlementslid naar voren gebrachte punten in en zal hem haar bevindingen zo spoedig mogelijk medelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 76/77

van de heer Cousté

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 april 1977)

Betreft: Voor vertaling en vertolking benodigde kredieten

Kan de Commissie mededelen in welke begrotingshoofdstukken de voor vertaling en vertolking in de verschillende officiële communautaire talen vereiste kredieten voorkomen?

Kan zij voor wat het Europese Parlement betreft voorts aangeven hoe de totale uitgaven in 1976 en de ramingen voor 1977 ten behoeve van vertaling en vertolking zich, zowel in procenten als in absolute cijfers, tot de totale begroting van deze instelling verhouden?

Kan de Commissie ten slotte voor elk van de overige instellingen, Raad, Commissie en Hof van Justitie, dezelfde gegevens verstrekken, t.w.

1. de hoofdstukken waarin de voor vertaling en vertolking benodigde kredieten zijn opgenomen,
2. het bedrag van deze uitgaven in 1976 en de ramingen voor 1977 in verhouding tot de totale begroting, zowel in procenten als in absolute cijfers?

Antwoord*(26 april 1977)*

De kredieten voor vertaling en vertolking voor de Commissie komen in de begroting niet onder een specifieke rubriek voor; zij vormen een onderdeel van verschillende begrotingsposten zoals de uitgaven voor personeel, materiaal, gebouwen en huishoudelijke uitgaven. Alleen de kredieten voor bijzonder werk in drukke tijden en voor bepaalde personeelsleden vindt men uitdrukkelijk vermeld: tolken-hulpfunctionarissen (hfdst. 11, post 1111), free-lance tolken en technisch personeel voor conferenties (hfdst. 11, post 1170), free-lance correctoren (hfdst. 11, post 1171) en overige door derden te verrichten diensten en uit te besteden vertaal- en typewerk (hfdst. 11, post 1172). Opgemerkt zij dat deze specifieke uitgaven slechts een beperkt deel van de kosten van vertolking en vertaling van de Commissie dekken.

De Commissie herinnert de geachte Afgevaardigde eraan dat het niet haar gewoonte is te antwoorden op vragen betreffende het administratieve beheer van andere Instellingen van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 81/77**van de heer Lezzi****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(1 april 1977)*

Betreft: Toetreding van Angola en Mozambique tot de Overeenkomst van Lomé

Kan de Commissie mededelen of Angola en Mozambique de wens hebben geuit tot de Overeenkomst van Lomé toe te treden? Is de Commissie bereid in beginsel een eventueel verzoek tot toetreding van deze beide landen in welwillende overweging te nemen?

Antwoord*(26 april 1977)*

Tot dusverre hebben Angola en Mozambique nog niet de wens geuit tot de Overeenkomst van Lomé toe te treden.

De Commissie wijst er het geachte Parlementslid op dat voor ieder verzoek om tot de Overeenkomst van Lomé toe te treden, afkomstig van een staat waarvan de economische structuur en de produktie vergelijkbaar zijn met die van de ACS-staten, krachtens artikel 90 van deze Overeenkomst de goedkeuring van de ACS-EEG-Raad van ministers vereist is. Volgens artikel 73 spreekt de Raad van ministers zich uit „in onderlinge overeenstemming tussen de Gemeenschap enerzijds en de ACS-staten anderzijds”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 83/77
van de heer Howell
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 april 1977)

Betreft: Driepartijenconferentie

Kan de Commissie per Lid-Staat een lijst geven van de werknemers- en werkgeversorganisaties die in de „stuurgroep” van de Driepartijenconferentie zijn vertegenwoordigd?

Antwoord
(6 mei 1977)

De stuurgroep van de Tripartite Conferentie is zeer klein en bestaat voor de sociale partners uit vertegenwoordigers van beide op Europees niveau georganiseerde partijen in het bedrijfsleven, te weten het Contactcomité van Werkgevers en het Europees Verbond van Vakverenigingen (EVV).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 90/77
van de heer Liogier
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 april 1977)

Betreft: Kaasprijzen

Is de Commissie voornemens de betrokken verordeningen in dier voege te wijzigen dat de kaasproducenten zeker kunnen zijn van prijzen die in de gehele Gemeenschap worden aangehouden, hetgeen thans niet het geval schijnt te zijn?

Antwoord
(25 april 1977)

De Commissie is momenteel niet voornemens voorstellen tot wijziging van de desbetreffende verordeningen in te dienen die zouden leiden tot een uitbreiding van de garantie in de zuivelsector, inclusief kaas.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 97/77
van de heer Schwörer
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 april 1977)

Betreft: Richtlijn voor exportkredieten

De Raad heeft op 14 maart 1977 de richtlijn voor exportkredieten vastgesteld.

Is de Commissie bereid de nodige maatregelen te nemen wanneer wordt geconstateerd dat deze regels niet worden geëerbiedigd; zal daarvoor vakkundig personeel ter beschikking staan en kunnen de ondernemingen erop rekenen dat eventuele inbreuken zeer snel en door rechtstreeks contact met de Regeringen van de Lid-Staten zullen worden vervolgd?

Antwoord*(28 april 1977)*

De richtsnoeren in de beschikking van de Raad van 14 maart 1977 betreffende met name looptijd en rentevoet betekenen — naast de communautaire raadpleging per geval ⁽¹⁾, die in ieder geval gehandhaafd blijft — een belangrijke stap vooruit bij de totstandbrenging van een beleid van de Gemeenschap op het gebied van exportkredieten.

De onderhavige beschikking verplicht de Lid-Statens, onder andere, ieder voornemen om eventueel van deze richtsnoeren af te wijken ter kennis te brengen, en wel zodanig dat de Commissie in staat wordt gesteld tijdig geëigende maatregelen te treffen.

⁽¹⁾ Beschikking 73/391/EEG, PB nr. L 346 van 17. 12. 1973, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 118/77van de heren **Waltmans en Albers**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen***(15 april 1977)**Betreft:* Schooltoelage

1. Is het juist dat op de begroting van de EG voor elk ten laste komend kind van Europese ambtenaren een maximale maandelijkse schooltoelage van 2 900 Bfr. is uitgetrokken?

2. Is het bovendien juist dat door dit bedrag worden gedekt:

- a) inschrijvings- en examenkosten (geldt niet voor kinderen van Europese ambtenaren: het onderwijs is voor hen gratis aan de Europese School);
- b) vervoerkosten;
- c) werkelijk gemaakte verplichte kosten, zoals boeken, schoolbehoeften, e.d.;

d) kosten die voortvloeien uit deelneming aan een verblijf in schoolverband in de bergen, aan zee, e.d., buiten de schoolvakanties?

3. Blijkt uit het bovenstaande niet dat de kosten van de zg. „sneeuwklas” voor zover het de kinderen van Europese ambtenaren betreft, door de Gemeenschap worden betaald, zoals in het Statuut ter zake van de schooltoelage is bepaald, terwijl ouders die niet bij de Gemeenschap werken, maar wel kinderen hebben op de Europese School, de kosten van deze „sneeuwklas” zelf moeten dragen?

4. Is de Commissie niet van mening dat, wanneer deze „sneeuwklas” in het leerprogramma van de Europese School blijft gehandhaafd, de kosten hiervan gelijkelijk verdeeld moeten worden over alle ouders?

Antwoord*(3 mei 1977)*

1. Het door de geachte Afgevaardigde bedoelde bedrag van 2 900 Bfr. per maand is het maximum van de schooltoelage en niet het bedrag dat een ambtenaar ontvangt, want dat wordt bepaald aan de hand van de gemaakte kosten.

2. Het is juist dat de schooltoelage deze verschillende elementen dekt; de kosten die meer in het bijzonder voortvloeien uit deelneming aan het verblijf in schoolverband in de bergen, aan zee en dergelijke tellen bij de bepaling van schooltoelage mee voor zover voldaan wordt aan de voorwaarden in de algemene uitvoeringsvoorschriften ter zake.

3 en 4. Zoals hierboven gesteld worden de uit de deelneming aan een dergelijk verblijf in schoolverband voortvloeiende kosten meegeteld op grond van de voorschriften waarin het recht van de ambtenaren van de Gemeenschap geregeld is. Dat meetellen van die kosten kan daarom niet uitgebreid worden tot buitenstaanders; de mogelijkheid bestaat trouwens dat deze recht hebben op soortgelijke voordelen in het kader van hun arbeidsverbintenis.